

Siedem groszy

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA · SENSACYJNE POWIEŚCI.

ROK III.

ŚRODA, 4 KWIETNIA 1934

NR. 91

Zbyt pospieszne aresztowanie domniemanych morderców radcy Prince'a

Paryż, 3 kwietnia.

Dochodzenia w sprawie zamordowania radcy Prince'a niewiele posunęły się na przód. W okresie świątecznym policja starała się sprawdzić alibi, przedstawione przez de Lussatsa, Carbone i Spirito.

Kilka dzienników wyraziło zdanie, że aresztowanie trzech domniemanych morderców Prince'a nastąpiło zbyt pośpiesznie i że władze policyjne nie posiadają dostatecznych dowodów ich winy. Niektóre dzienniki zupełnie otwarcie wyrażają swe rozczarowanie.

„Matin” pisze, że w raporcie inspektora Bonny złożonym odpowiednim władzom było powiedziane tylko, że Angelo uzyskał od bar. de Lussatsa wyznanie, iż zamordował on Prince'a przy pomocy Carbone'a i Spirito. Bar. Lussats miał się przyznać Angelowi, iż on sam telefonował do Prince'a. Angelo jednak nie podał sposobu, w jaki zbrodnia została popełniona, ani też żadnych szczegółów, które pchnęły Lussatsa i jego współników do zbrodni.

Okazało się, że szereg poszlak jest fałszywych. W Marsylii panuje przekonanie, wśród osób bliżej znających oskarżonych, że są oni niewinni. Dep. Sabiani rozlepił na murach Marsylii afisze zatytułowane: „Policjnie święta wielkanocne”, w których denuncjuje rolę, jaką odegrała w sprawie Prince'a Surete generale, w szczególności insp. Bonny, którego Sabiani nazywa wielkim inscenizatorem. Dep. Sabia-

ni protestuje przeciwko aresztowaniu i obwinianiu Carbone'a oraz Spirito.

„Paris-Midi” zapowiada, że insp. Bonny przyjedzie do Marsylii dla przeprowadzenia dochodzeń na miejscu. Bonny przypuszcza, że Marsylia nie wyjawia dotychczas wszystkich tajemnic, donoszących się do sprawy Prince'a. Najbardziej obciążające dla Carbone'a są zeznania tajemniczego świadka, ukrywającego się pod inicjałami H. W., świadek ten zatrzymał się na drodze w okolicy Dijon naskutek braku benzyny i zwrócił się do stojącego na drodze automobilisty z prośbą o pożyczanie benzyny. W okolicy auta znajdowało się dwóch mężczyzn, którzy natychmiast wsiadli do samochodu i szybko odjechali, nie udzielając świadkowi odpowiedzi.

„La Liberte” twierdzi, że z przedstawionej fotografii H. W. rozpoznał Carbone'a w jednym z mężczyzn napotkanych wtedy na drodze.

„Echo de Paris” twierdzi, że Carbone posiadał w swoich rękach dokumenty, kompromitujące szereg parlamentarzystów, m. in. jednego b. ministra oraz kilku urzędników Surete generale. Wiadomość ta została potwierdzona przez obrońcę Spirito adwokata Miśmiego, który powiedział, że aresztowanie Carbone pozostaje prawdopodobnie w związku z kopią pewnego dokumentu, znajdującego się chwilowo u Carbone. Oryginał tego dokumentu jest w bezpiecznym miejscu.

W Warszawie podczas przebudowy głównego dworca zapadła się przy rozbiorze jedna ze ścian, przyczem 2 robotników poniosło śmierć, a 5 zostało ciężko rannych.

Tragiczna podróż balonem dwóch młodych inżynierów francuskich

Paryż, 3 kwietnia.

W pierwszy dzień Wielkiejnocy dwóch młodych inżynierów francuskich przedsięwzięło ryzykowną podróż balonową koło Atiens. Podczas próby lądowania gondola balonu zawadziła tak nieszczęśliwie o przewody elektryczne, że jeden z inżynierów wypadł i poniósł śmierć na miejscu. Wskutek utraty na wadze balon wzbił się ponownie w górę i krążył przez całą noc

nad okolicą. Dopiero w poniedziałek około południa balon zaczął powoli opadać. W chwili opuszczenia się zawadził o drzewo, które rozdarło powłokę balonu. Drugi uczestnik niefortunnej wyprawy został wyrzucony z gondoli i odniósł lekkie obrażenia.

Katastrofa samochodowa pod Warszawą

Warszawa, 3 kwietnia.

Na szosie Wilanowskiej pod Warszawą wydarzyła się znów katastrofa samochodowa. Samochód, prowadzony przez p. Brzezińskiego, wpadł na drzewo i rozbił się doszczętnie. Brzezińska została ciężko ranna, a towarzyszący jej pasażer lotnik-podchorąży wyszedł z wypadku bez szwanku.

Katastrofa kolejowa w Londynie 50 osób rannych. — Dzieńczynne modły kobiet

Londyn, 3 kwietnia.

Na przedmieściu Londynu między stacjami Kilburn a Bondesbury, wykołubił się pociąg, wiozący do Londynu około 600 wycieczkowiczów z północnej Anglii, wśród nich 300 osób, tworzących pielgrzymkę sekty biblijnej, udającej się do Londynu na wielką konferencję biblijną w Alberthallu.

Wskutek wykołowania około 50 pasażerów zostało rannych, wśród nich 14 po-

ważnie. Wypadek zdarzył się w chwili, gdy pociąg przejeżdżał przez wiadukt, prowadzący przez ulicę Kilburn. Połamane części wagonów spadły na ulicę, nie wyrządzając na szczęście wobec słabego ruchu na ulicy większych szkód.

Gdy ustalono, że nikt nie został zabity i że rany nie są groźne, około 50 kobiet uknęło na szynach i odprawiło modły dzieńczynne.

Wydalenie górników polskich z Francji przybiera na sile

Lille, 3 kwietnia.

Akcja wydalenia robotników z Polski z kopalni Północnej Francji rozszerza się w dalszym ciągu. Dotychczas wyjechało do kraju około 200 robotników, a dalsze zwolnienia postępują w szybkim tempie tak, że w najbliższych dniach zostanie zwolnionych jeszcze około 500 górników

polskich. Niektóre kopalnie węgla postępują w sposób ogólny, udzielając urlopów tylko zgłaszającym się na ochotnika Polakom, inne natomiast zwalniają ich według własnego uznania, grożąc, iż pozostający we Francji nie otrzymają zasiłków z funduszu bezrobocia.

Ks. Prymas Hlond u Ojca św.

Rzym, 3 kwietnia.

Ksiądz Prymas Hlond, który brał udział w ceremonii kanonizacyjnej bołgostawionego ks. Jana Bosco, wyjeżdża w środę do Turynu w związku z uroczystościami ku czci św. Jana Bosco. Po tygodniowym pobycie w Turynie ksiądz Prymas powróci do Polski przez Jugosławię, gdzie zatrzyma się dwa dni w Lublanie.

We wtorek ksiądz Prymas Hlond przyjął został przez Ojca Świętego na specjalnej audjencji wraz z grupą księży Salezjanów polskich.

We wtorek dn. 3 bm. o godz. 9,30 Ojciec Święty przyjął na specjalnej audjencji Polaków oraz wszystkich pielgrzymów polskich, bawiących w Rzymie.

Sp. student Galica popełnił samobójstwo Tajemnica śmierci nieszczęśliwego wyjaśniona

Poznań, 3 kwietnia.

Jak się z miarodajnego źródła dowiadujemy, ukończone zostały ostatecznie dochodzenia w sprawie tajemniczej śmierci studenta Wyższej Szkoły Handlowej w Poznaniu śp. Józefa Galicy.

Władze sądowe śledcze w ostatnich tygodniach przeprowadziły dalsze wywiady i przesłuchiwały wiele osób, m. in. wielu przyjaciół tragicznie zmarłego studenta.

Śledztwo ustaliło ponad wszelką wąt-

pliwość, że znalezione w kanale burzowym zwłoki są identyczne z osobą śp. Józefa Galicy, i że denat popełnił bezsprzecznie samobójstwo. Sprawa ta więc po wielu miesiącach została ostatecznie wyjaśniona.

PRZYPOMINAMY

że kto nie zapłaci gazety do 6 kwietnia
nie otrzyma dalszych numerów

Wiosenny ruch budowlany na Śląsku

Żlu bezrobotnych znajdzie pracę w Królewskiej Hucie

Zatwierdzony miejski plan robót na terenie Król. Huty, przewidziany na okres sezonu budowlanego, zostaje w najbliższych dniach zrealizowany. Do robót tych będą użyty przede wszystkim bez-

robotni, którzy winni odrobić poprzednio pobrany zasilek.

Na poszczególne roboty i kwoty składają się:

1. Warsztat krawiecki dla Miejskiego Komitetu Funduszu pracy 5.400 zł.

2. Roboty ziemne ul. Koszarowej 17.910 złotych.

3. Roboty ziemne ul. przy Górze Redena 43.300 zł.

4. Roboty przy założeniu parku na terenie Skarbofermu 31.692 zł.

5. Roboty odwodnienia basenu małego dla Miejskiego W. F. i P. W. 9.359 zł.

6. Roboty przy założeniu ogroduka jordanowskiego przy ul. Wandy 19.529 zł.

7. Umocnienie ścieżek na Górze Redena 3.146 zł.

8. Umocnienie nawierzchni koła baraków dla bezdomnych 16.405 zł.

9. Naprawa chodników w parku Kościuszki 21.601 zł.

10. Wykonanie bieżni sportowej przy boisku dolnym dla W. F. i P. W. 5.510 zł.

11. Wykonanie toru kolarskiego na „Stadionie” 7.599 zł.

12. Wykonanie trybun ziemnych 11.507 złotych.

13. Wykonanie ogrodzenia toru kolarskiego 3.988 zł.

14. Wykonanie ustępów na „Stadionie” 5.500 zł.

15. Ubezpieczenie wałów na strzelnicy Bractwa Kurkowego 2.980 zł.

16. Wykonanie trybun drewnianych dokokła bieżni na „Stadionie” 4.666 zł.

Roboty wspomniane, przeprowadzone kosztem Funduszu Pracy i Magistratu, zładogda na okres około 6 miesięcy bez-

robotnie i zatrudnią około 250—300 robotników dziennie.

Bezrobotni, mający odrobić pracę użyteczną poprzednio zasilek, otrzymają bezpłatnie żywność (w poprzednich latach dostawali i żelówki). Prócz tego będzie zajęta większa ilość robotników i rzemieślników, których wynagrodzenie dziennie wyniesie od 3 do 6 zł. (h)

Wiosenne plany budowlane w powiecie Rybnickim

Niebawem zostaną uruchomione prace przy budowie dróg w powiecie Rybnickim, które mają zaspokoić naderżające potrzeby komunikacyjne i je ulepszyć. Dotychczas zatwierdzono następujące prace: budowa 7.300 metrów zupełnie nowej drogi, rozszerzenie na przestrzeni 6.000 metrów dotychczas istniejącej drogi o 3 metry, brukowanie około 1.300 metrów nowej drogi i budowa 22 tys. metrów nowej drogi asfaltowej systemu ciężkiego. Zatrudnionych przytem będzie kilkadziesiąt robotników, wyłączając tych, których zatrudniają przedsiębiorstwa prywatne budowy dróg trwałych. Fundusze na powyższy cel zostaną przydzielone w sumie 1.246.000 zł. z Urz. Wojew. Fund. Pracy i z Pow. Zw. Kom. Co do budowy gmachów powiatu nie buduje w tym roku nic, a jedynie Magistrat m. Rybnika nosi się z zamiarem budowy jednego skrzydła do dotychczasowej szkoły powszechnej, o ile znajdą się na to odpowiednie fundusze. Prywatne budownictwo stoi chwilowo pod znakiem zapytania. Nie zgłoszono jeszcze dotychczas żadnych nowych budowli i nawet niedługo, którzy rozpoczną budowy, w ubiegłym roku, nie będą mogli ich wykończyć z powodu braku pieniędzy. (R)

Adolfa Rzeźniczka, sekretarzem p. Koze, a zastępcą jego p. Bartoche.

W końcu odczytał p. przewodniczący prośbę Związku Bezrobotnych, w której bezrobotni domagają się przywrócenia im przydziału chleba.

Rada przychyliła się do prośby bezrobotnych i upoważniła Magistrat, aby w tym celu poczynił odpowiednie kroki u czynników miarodajnych, a mianowicie w Województwie, w Wydziale Opieki Społecznej, celem przywrócenia przydziału mąki do wypieku chleba. Na tem posiedzenie zakończono. (pg)

Wpisy do gimnazjów na Śląsku

Dyrekcja państwowego gimnazjum matemat. przyr. w Król. Hucie (ul. Piotra 5), komunikuje, że wpisy uczniów do klas I i II nowego typu (4-letnie gimnazjum z językiem łacińskim) przyjmować będzie codziennie od godziny 11 do 13, w dniach od 5—16 kwietnia bież. roku. Ponadto przyjmować będzie dyrekcja w tych samych dniach wpisy do klas V—VIII wydziału matemat.-przyrodn. Uczniowie, którzy ukończyli 6 wzgl. 7 klas szkoły powszechnej przedłożą do wpisu metrykę, świadectwo półroczne oraz zaświadczenie szczytowania ospy. Do rejonu gimnazjum tego należą uczniowie z Królewskiej Huty (część północno-zachodnia), ponadto z Szarlotty, Piasnik, Lipni, Chropaczowa, Łagiewnik, Maciejówko oraz Chorzowa.

Dyrekcja Państwowego Gimnazjum Męskiego im. Księcia Jana Opolskiego w Tarn. Górach podaje do wiadomości, że wpisy do klas I i II nowego ustroju i do klas V—VIII dawnego ustroju szkoln. przyjmować się będzie w dniach od 7 do 15 kwietnia 1934 r. w godzinach od 12 do 13 w kancelarii Dyrekcji. Przy zgłoszeniu należy przedłożyć świadectwo urodzenia lub chrztu, świadectwo szczytowania ospy i ewent. ostatnie świadectwo szkolne oraz wpłacić takse egzaminacyjną w wysokości 10 zł.

Dyrekcja Państwowego Gimnazjum w Mikołowie podaje do wiadomości, że wpisy do kl. I odbędzie się w czasie od 4 do 14 m. od godz. 11 do 12-tej w kancelarii dyrekcji.

Dyrekcja Państwowego Gimnazjum w Lublińcu (koedukacyjne w klasach niższych) przyjmując zgłoszenia do egzaminów wstępnych do klas I, II i wyższych, w godzinach urzędowych od dnia 4—14 kwietnia br.

Dyrekcja Mieskiego Gimnazjum Koedukacyjnego im. Karola Miarki w Żorach zawiadamia, że wpisy do pierwszej klasy gimnazjalnej odbędzie się w czasie od 4—14 kwietnia br. codziennie, między godz. 8—13, w kancelarii dyrektora.

Redukcje w S. A. „Giesche“

Z dniem 1 bm. dyrekcja Sp. Giesche wypowiedziała pracę 27 urzędnikom, między nimi głównie takim, którzy od 10 i więcej lat pracowali w biurach spółki.

W dniu 31 marca pracownicy umysłowi, zatrudnieni w hucie „Ferrum“ i w Zakładach Hohenlohego otrzymali wypowiedzenia z terminem na 30 czerwca br. Również w tym samym terminie doręczono wypowiedzenia znaczniejszej liczbie urzędników w zakładach, należących do „Wspólnoty Interesów“. Sprawa wymienionych wyżej redukcji znajduje się w załatwieniu u komisarsza demob.

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 3-go Maja 5.

KINA W ZAGŁĘBIU.

SOSNOWIEC. Zagłębie: „Kocha... lub... szanuje...”. Palace: „Zdobycy” i „Białe wódy”. Eden: „Obiad o 8-ej”. Casino: „Prokurator Alicja Horn”.

BEDZIN. Apollo: „Chandu” i „Port San Diego”. Nowości: „W dwóch ramionach” i „Powrót Sherlocka Holmesa”. Światowid: „Przybłąda” i „San Tomas”.

DABROWA. Ars: „Pieśniarz Warszawy”. Bajka: „Kariera dziesięćdziesiąt”.

CZELĄDZ. Czary: „Płazowa blondynka”.

ZAWIERCIE. Stella: „Don Kiszot”.

— W ZAGŁĘBIU TANIEJ. Według danych statystycznych z marca br. koszt utrzymania w Zagłębiu spadł o 0,97 proc.

— ZGON SAMOBÓJCZYNI Z PSAR. W szpitalu będzińskim zmarła 40-letnia Walerja Trzelenka z Psar, która popełniła samobójstwo.

— Z MIESZKANIA P. STAN. DUDY w Sosnowcu, Daleka 11, skradziono 85 zł. oraz naszyjnik.

— POŻAR. We wsi Celiny, w zabudowaniach Jana Wosia wybuchł pożar, który strawił część domu. Straty wynoszą 500 zł.

— KOP. „WIKTOR” UNIERUCHOMIONA. Z dniem 1 bm. według projektu, kop. „Wiktor” w Miłowicach została unieruchomiona, przypuszczalnie na okres miesiąca. Wśród robotników panuje duże przygnębienie.

A więc w ciągu letnich miesięcy 1934 r. bezrobotni mimo wyroków sąsądzających eksmisję będą mogli pozostawać w mieszkaniach dotąd zajmowanych.

Z obrad ojców miasta Lublinca

Ustalenie emerytury dla byłego burmistrza

W dniu 29 ub. m. odbyło się w Lublińcu posiedzenie Rady Miejskiej, na którym po zaprzysiężeniu i wprowadzeniu w urząd członka Magistratu p. dr. Mieczysława Gotza, na miejsce przeniesionego notariusza p. Czupar, przystąpiono do ustalenia emerytury dla burmistrza p. Orlickiego. P. Orlickiemu przyznano 100 proc. emerytury.

Sprawozdanie z czynności Kasy Oszczędności w roku 1933-34 oraz bilans rachunków, zysków i strat tejże Kasy przyjęto do wiadomości. Zysk Kasy w kwocie 4.921,51 zł. rozdzielono jak następuje: dla Z. O. K. Z. 100 zł., L. O. P. P. 100 zł., Stow. Niewidomych w Król. Hucie 50 zł., Woj. Komitet L. O. P. P. 150 zł., T. C. L. 110 zł., klasztor OO. Oblatów w Lublińcu 400 zł., kościół parafialny 600 zł.,

szkolnictwo polskie zagranicą 100 zł., Liga Morska i Kolonialna 50 zł., fundusz walki z gruźlicą 100 zł., na budowę katedry śląskiej 100 zł., dla bezrobotnych miasta 600 zł. i na fundusz rezerwowi 2.461,51 złotych.

Sprawę wydzierżawienia parku Grunwaldzkiego rada przekazała Magistratowi z tem, że wydzierżawienie może nastąpić dopiero po wyrażeniu na to zgody przez radę.

Następnie przystąpiono do wyboru biura Rady Miejskiej. Na przewodniczącego wysunięto dwie kandydatury, a mianowicie: pp. posła Brelińskiego i Czapił. W tajnym głosowaniu wybrano przewodniczącym rady większością głosów p. posła Stanisława Brelińskiego, zastępcą p.

Grażynskiego — kolonja Otylii w Świętochłowicach około 600 mtr. przewodów elektrycznych wysokiego napięcia, wartości 750 zł. — Śl. Zakł. Elektr. A. S. w Katowicach, wyznańczyły 1.000 zł. nagrody za ujęcie sprawców.

— KAMIENIEM W POCIĄG. W pierwsze Święto Wielkanocy o godz. 5.40 rzucił jakiś nieznany sprawca kamieniem w pociąg osobowy, edzający ze Szczygłowic do Knurowa, wybijając przytem szybę w wagonie 4-ej klasy. Dzięki temu, że o tak wczesnej porze pociąg nie był przepełniony, nikt z jadących nie odniósł żadnego szwanku. Sprawca zdołał zbiec nierozpoznany przez nikogo, co wielce utrudnia dalsze dochodzenia.

— PALKĄ GUMOWA W ROBOCIE. Dnia 2 bm. podczas zabawy tanecznej w sali Teodora Stajera w Gotartowicach doszło do bójki pomiędzy niejakim Karolem Stajerem, Wincentym Sławikiem i Franciszkiem Murą. Awanturnicy zostali przez gospodarza przy pomocy posterunkowego usunięci z sali, lecz po pewnym czasie powrócili Sławik i Mura wszczynając powtórnie bójkę, w trakcie której otrzymał Mura pchnięcie nożem w lewy bok. Pomiędzy bijących się wniessał się posterunkowy policji i wobec braku zrozumienia dla słów przemówił awanturnikom gołą palką do rozumu, co miało ten skutek, że sprawcy w popłochu się rozbiegli i temsamem przywrócono spokój na sali. (R)

— DEZERTER CHCIAŁ UCIEC ZAGRANICĘ. Onegdaj przytrzymał posterunek poli-

cji w Szczygłowicach pow. Rybnik, 29-letniego Aleksandra Ledwonja z Małej Dąbrówki, który samowolnie oddalił się dnia 27 marca bież. roku z 39 p. p. w Jarosławiu, gdzie odbywał służbę wojskową. Ledwoń był w ubraniu cywilnem i jak się okazało zamierzał zbiec zagranicę. Przytrzymanego oddawiono do Plutonu Żandarmerji w Katowicach, celem przeprowadzenia dalszych dochodzeń i oddania dezertera w ręce sądu wojskowego. (R)

— DZIKI WYBRYK. Jacyś osobnicy dopuścili się w ub. tygodniu w Mikołowie niezwykłego wybryku wrzucając do jednej z skrzynek pocztowych wiszących w mieście, większą ilość błota. Znajdujące się skrzynki przesyłki listowe uległy zniszczeniu.

— WŁAMANIE DO ZAMKNIĘTEGO WAGONU. Nieznani do tej pory osobnicy włamali się do zamkniętego wagonu towarowego na stacji w Orzeszu, skąd skradli 4 worki azotniaku oraz 2 worki z zawartością reigrassu. Skradziony towar przedstawiał wartość 240 złotych. (ok)

— NA SIEKIERY. Pomiędzy bezrobotnym Józefem Węgrzykiem oraz niejakim Pukoczem, zamieszkałymi w Łaziskach Dolnych w powiecie Pszczyńskim, doszło w ub. tygodniu do sprzeczki, w czasie której Pukocz przy pomocy siekiery zadał Węgrzykowi kilka niebezpiecznych ciosów. W stanie groźnym przywieziono Węgrzyka do zakładu św. Józefa w Mikołowie. (ok)

Wstrzymanie eksmisji mieszkaniowych w Zagłębiu

Ogłoszenie moratorium mieszkaniowego

Krające od dłuższego czasu wieści o przedłużeniu moratorium mieszkaniowego dla bezrobotnych, znajdują potwierdzenie.

Moratorium ma być ogłoszone w ciągu najbliższych dni na okres letni 1934 r. i o-

bejmować będzie bezrobotnych.

Już obecnie wszystkie wyroki eksmisji bezrobotnych są odkładane ponieważ władze oczekują na ogłoszenie moratorium.

Sroda	Dziś: Izydora roln.
4	Jutro: Wincentego
Kwietnia	Wschód słońca: g. 5 m. 29
1934	Zachód słońca: g. 18 m. 38
	Długość dn.: g. 13 m. 09

Kronika Śląska

Redakcja i administracja: Katowice, ulica Sobieskiego 11, — tel. 349-81.

△ REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO W KATOWICACH:

ŚRODA: g. 20 „Klub kawalerów” (przedst. sprzedane).

CZWARTEK: g. 20 „Towariszcz” (premiera).

SOBOTA: g. 20 „Towariszcz”.

NIEDZIELA: g. 16 „Rodzina”.

g. 20 „Firma” sprzedane dla Zw. Pocz.

△ REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO NA PROWINCJI:

KRÓL. HUTA: Środa: g. 19.30 „Golgota”.

RYBNIK: piątek: g. 20 „Firma”.

BIELSKO: poniedziałek: g. 20 „Papa”.

△ REPERTUAR TEATRU DOMU LUDOWEGO W KRÓLEWSKIEJ HUCIE.

ŚRODA: g. 20 „Bolszewicy”.

SOBOTA: g. 20 „Czar Walca” operetka Oskara Straussa.

NIEDZIELA: g. 19 Oratorium „Stabat Mater” i „Te Deum” A. Dwozaka.

REPERTUAR KINOTEATRÓW:

KATOWICE. Capitol: „Nieznajoma z telefonu”. Casino: „Książę Arkadij”. Colosseum: „Zemsta Dra Fumanchu”. Palace: „Pat i Patachon w pensjonacie żeńskim”. Rialto: „Pieśniarz Warszawy”. Union: „Parada rezerwistów”. Deblina: „King-Kong” i „8 cud świata”.

SZOPIENICE. Helios: „Zdobycie cię muszę”.

KRÓL. HUTA. Apollo: „Kolyanka”. Roxy: „S. O. S. Góra Lodowa”.

RADJO:

CZWARTEK, 5 KWIECIEŃ 1934 R.

Katowice. 7.00 „Kiedy ranne wstała zorze”. 7.05

Gimnastyka. 7.25 Płyty. 7.35 Chwilka gospodarstwa domowego. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Płyty. 12.30 Wiadomości meteorologiczne. 12.35 21-szy koncert szkolny z Filharmonji Warszawskiej. 15.20 Cudła Giełdy w Katowicach. 15.40 J. S. Bach: Kantata wielkanocna. 16.10 „Kultura” 2-ga edycja. 16.25 Koszary Solistów. 17.20 Płyty. 17.50 Słuchowisko p. t. „Kapiec wenecki”. 19.15 Fajeton sportowy. 19.45 Komunikat śmigłowy. 20.02 Krótki koncert symfoniczny. 20.57

Transmisja z Teatru „La Scala” w Mediolanie. „Romeo i Julia” — opera Ch. Gounoda.

— WIELKA KRADZIEŻ MIESZKANIOWA.

Dn. 30 ub. m. skradli nieznani sprawcy z mieszkania mistrza kominiarskiego Franciszka Krzyskiego w Świętochłowicach 2.500 zł. w gotówce, złoty łańcuszek z krzyżykiem, parę złotych kolczyków, złotą obrączkę ślubną, 2 złote pierścionki damskie, kilka srebrnych monet niemieckich i wyroby tytoniowe, łącznej wartości 4.000 zł. Po dokonaniu kradzieży złodzieje zamknęli mieszkanie na klucz.

— FRYZJER, KTÓRY NIE ZDAŻYŁ „OGOŁIĆ”. Dn. 31 ub. m. o północy przytrzymał w pociągu poznafiskim w Katowicach fryzjera Wincentego Brockiego, oraz mężatkę Władysławę Marciniakową, zam. w Poznaniu-Jeżycach, przy ul. Staszica 6. Przy rewizji osobistej znaleziono u nich teczkę, trochę bielizny nowej, pochodzące prawdopodobnie z kradzieży na terenie Śląska, gdyż przytrzymani znani są jako złodzieje sklepowi.

— USILOWANY NAPAD RABUNKOWY. Dn. 31 ub. m. wtargnęło do składu Franciszka Pietzego w Zawodziu (Krakowska 9), 2 zamaskowanych osobników, którzy, grożąc straszakami, domagali się wydania pieniędzy. Tietze stawiał jednak zacietliwy opór, wobec czego napastnicy, uderzywszy go pałką w głowę — zbiegli.

— ZAMIAST FARBY DO JAJ ŚWISTKI PAPIERU. Dn. 31 ub. m. przytrzymał w Katowicach Wacława Krawczyka z Katowic, który zamiast farby do malowania jaj sprzedawał... świstki papieru w torebkach papierowych.

— ZŁODZIEJE W KOŚCIELE EWANGELICKIM w Szopienicach skradli w nocy 31 ub. m. po rozbiciu skarbnicy około 20 zł.

— AMATORZY KOSTEK „MAGGI’EGO”. W nocy przed świętami złodzieje skradli z składnicy f-y „Maggi” w Katowicach 24 kartony, zawierające 1.000 kostek Maggi’ego oraz 5 butelek ekstraktu tej firmy, wartości 900 zł.

— NAWET W KOŚCIELE KRADNA. O tem przekonał się kupiec Jan Golas z Katowic, któremu w dn. 30 ub. m. skradziono w kościele NMP. 350 zł. kwit na 1.704 zł. i klucz od domu.

— NIE BIEDZIE JUŻ GROZIŁ REWOLWEREM. W Małej Dąbrówce odebrano 30 ub. mies. Franciszkowi Drożdżowi z M. Dąbrówki rewolwer z 5 nabojami, którym wygrażał się on niejakiemu Wilhelmowi Kopernokowi z M. Dąbrówki. Okazało się, że Drożdż nosił rewolwer bez zezwolenia.

— 600 MTR. KABLU SKRADLI. W nocy 30 ub. m. skradziono na przestrzeni kolonja

„Huta Pokój” w Nowym Bytomiu przeszła na własność państwa

Jak się dowiadujemy, czynnik rządowy postanowił skorzystać z prawa opcji w stosunku do części akcji „Huty Pokój” i przejąć akcje te na własność Państwa. Podobno po przejęciu tych akcji udział Państwa w przedsiębiorstwie wyniesie okragle 52 procent, co w przeliczeniu na nominalną wartość kapitału akcyjnego wyniosłoby 26.000.000 zł.; całość nominalnego kapitału akcyjnego „Huty Pokój” wynosi po ostatnim przeprowadzeniu sarnacji przedsiębiorstwa i przejściu przez nadzór sądowy 50.000.000 zł.

Co do samej formy przejęcia tego przedsiębiorstwa przez Państwo, to narazie nie ujawniono, czy Skarb Państwa obejmie je wprost, czy też za pośrednictwem Banku Gospodarstwa Krajowego, chociaż ta druga możliwość wydaje się bardziej prawdopodobna.

Sam fakt wejścia Państwa jako przedsiębiorcy do „Huty Pokój” i to w charakterze posiadacza większości akcji, a więc z głosem decydującym, jest pierwszym tego rodzaju wydarzeniem na Śląsku i z tego względu krok ten musi wzbudzić zrozumiałe wrażenie. Znaczenie jego powiększa jeszcze ten moment, że „Huta Pokój” grupuje dokoła siebie szereg skoncernowanych przedsiębiorstw na Śląsku i poza Śląskiem. Decydujący wpływ Państwa na „Hutę Pokój” oznacza również w mniejszym lub w większym stopniu rozciągnięcie tego wpływu na skoncernowane przedsiębiorstwa.

„Huta Pokój” jest po koncernie „Wspólnoty Interesów” największym w Polsce przedsiębiorstwem górniczo-hutniczym. Do zakładów tego przedsiębiorstwa należą m. in. kopalnia węgla „Eminencja” w Katowicach, huta „Pokój” w Nowym Bytomiu, oraz kopalnie rudy żelaznej w Tarnowskich Górach.

Niezależnie od tego skoncernowane są z „Hutą Pokój” następujące przedsiębiorstwa: Spółka Akcyjna „Ferrum”, Suchedniowska Fabryka Odlewów i Huta „Ludwików” S. A., Zjednoczone Fabryki Maszyn L. Zieleniewski i Fitzner-Gamper S. A., Polskie Zakłady Babcock-Ziele-

niewski S. A., — o łącznym kapitale akcyjnym ponad 36 milj. zł. Poza tym należą do koncernu przedsiębiorstwa: „Gótorbur”, Górnośląska Fabryka Budowy Rurociągów, sp. z o. o. w Tarnowskich Górach, W. Fitzner, sp. z o. o. w Siemianowicach oraz „Ruda Krajowa”, sp. z o. o. w Cze-

stochowie. Wszystkie skoncernowane przedsiębiorstwa są w stosunku do przedsiębiorstwa kontrolującego, t. j. do „Huty Pokój” (która w szeregu wypadków ma na nie wpływ pośredni poprzez S. A. „Ferrum”) albo odbiorcami jego wytwórczości, albo też dostawcami surowca.

Republika Irlandzka zrywa z systematyczną konsekwencją więzy, łączące ją z koroną angielską. Ostatnio przyjął premier Irlandzki de Valera nowego po-
sta Stan. Zjedn. Półn. Ameryki W. W. McDowell'a w Dublinie, a nie jak dotąd
gen. gubernator angielski.

0 włos od śmierci

3 bm. około godz. 11 oderwał się od balkonu 3-go piętra, w domu 21 na Rynku w Mysłowicach słupek betonowy, długości pół metra i wagi kilkunastu kg. i spadł na przechodzących tamtędy braci Stachoniów z Krasów. Jeden z nich doznał okaleczenia nogi i zmiążdżenia 2 palców tak, że musiano odwieźć go do szpitala. (i)

Wielkie nadużycia przy dostawach drutu

Przeciwko jednej z fabryk żelaznych w Zagłębiu, wyrabiających również drut, toczą się dochodzenia, prowadzone przez władze wojskowe, o rzekome nadużycia przy dostawie drutu, dla celów państwowych. W związku z tem przesłuchiowano kilkanaście osób. Szczegóły śledztwa, które trwają, trzymane są w tajemnicy.

Pożar 60 trumień

Dnia 30 ub. m. wieczorem wskutek krótkiego spiecia przewodów elektrycznych wybuchł w domu Pawła Zoczkaw Dziedzicach pożar, który zniszczył 60 gotowych trumień. 25 krzeseł i narzędzia stolarskie, wyrządzając szkodę na około 8.000 zł.

Wykrycie zbrodni dokonanej przed 15 laty

W poniedziałek, w godzinach wieczornych, Oświęcim został zaalarmowany wiadomością o aresztowaniu Moritza Wasserberga, handlarza koni w Oświęcimiu, pod zarzutem dokonania mordu na osobie Józefa Banda w 1919 r.

Zbrodnia została ujawniona przez anonimowego żyda, który pod wpływem wyrzutów sumienia złożył zeznania u rabina. Bliższe szczegóły ze względu na toczące się śledztwo, zachowuje się w tajemnicy. (Bu)

Śmierć bezrobotnego w „bieda-szyblu”

W ub. sobotę po południu na terenie „biedaszyblu” obok szybu Marji w Brzezince zapadła się nagle ziemia, wskutek czego koń Samuela Robera z Oświęcimia wpadł do jednego z szybków, 6 mtr. głębokiego, gdzie udusił się.

Olbrzymia kradzież w Świętochłowicach

Dnia 30 ub. m. przedpołudniem, w czasie nieobecności domowników, weszli nieznani sprawcy przy pomocy podrobionych kluczy do mieszkania mistrza kominiarskiego Krzyskiego Franciszka przy ul. Aptecznej 3 w Świętochłowicach, i skradli około 2500 zł. w bilonie, złoty łańcuszek damski, z krzyżykiem, parę kołczyków złotych, złotą obrączkę ślubną z monogr. K. R. i datą 14. 2. 1933, 2 złote pierścienie damskie, kilka srebrnych monet niemieckich wart. 4000 zł.

Po dokonanej kradzieży sprawcy napowrót zamknęli mieszkanie na klucz i zbiegli w niewiadomym kierunku.

Antyżydowskie hasła w Sosnowcu

W ostatnią noc przed świętami liczne domy na przedmieściach Sosnowca, udekorowane zostały napisami, z czarnej farby: „W Polsce, jak w Palestynie, Precz z żydami” itp.

Hasła te wywołały zrozumiałe poruszenie, zwłaszcza wśród kupców - żydów. Część napisów przetrwała do wczoraj. Sprawcy tej niezwyklej dekoracji, nie są znani.

Niestychana awantura pijacka w Sosnowcu

Krwawe pokłosie świąteczne

Dopiero obecnie dochodzą wiadomości o krwawych awanturach świątecznych, jakie miały miejsce w Zagłębiu i to głównie spowodowane nadużyciem alkoholu. W drugi dzień świąt mieszkańcy Sosnowca Władysław Patyk i Józef Strzelecki (Staszica 14) bawili się w piwiarni Edwarda Pałygi w Sosnowcu, ul. Staszica.

W pewnej chwili podchmieleni mocno osobnicy wszczęli bójkę, demolując lokal. Gdy właściciel interwenjował, awanturnicy z nożami rzucili się na niego, kłując go w okropny sposób. Również pobito żonę właściciela piwiarni Genowefę oraz dwóch przygodnych gości Jerzego Derlatkę, zam. w Myszkowie i Jana Kor-

ca z Sosnowca, Wapienna 4.

Derlatko i Korzec odnieśli po kilkanaście klutych ran, to też w stanie bardzo ciężkim przewieziono ich do szpitala.

Właściciel piwiarni i jego ranna żona po udzieleniu im pomocy przez lekarza, pozostali na kuracji w domu.

16-letni nożownik z Siemianowic

Dnia 2 bm. wieczorem w Siemianowicach na ul. Sienkiewicza podczas bójki między 16-letnim Wilhelmem Janeczkiem i 14-letnim Tadeuszem Grzesiakiem z Siemianowic, Janeczko pchnął nożem w szyję Grzesiaka, którego odstawiono do szpitala i po nałożeniu opatrunku zwolniono do domu.

Trup noworodka w ziemi

Gospodarz wsi Szyce, gm. Kidów, w pow. Olkuskim, Stanisław Więckowski wyjechał w Wielką Sobotę do pola z plugiem, celem przeorania roli. Przy pierwszej zaraz skibie na powierzchni ziemi wyorany został trup noworodka w częściowym rozkładzie. Noworodek został zakopany przed około 4 miesiącami. Miejscowa policja prowadzi dochodzenie. (o)

Niefortunne projekty magistratu katowickiego

Dom, w którym zapomniano wybudować klatkę schodową

Od szeregu już lat trwają prace przy regulacji koryta Rawy. Utopiono przy tem już wiele milionów złotych. Nie chodzi nam w tej chwili o to, czy wszystkie dotychczas ukończone prace były celowe oraz czy pieniądze przytem zużyte zostały na faktyczne potrzeby. W projekcie regulacji Rawy przewidziano, że koryto tej rzeki zostanie przynajmniej na terenie miasta Katowic pokryte.

Myśli tej należało tylko przyklasnąć. Niestety, jak nas obecnie informują, projekt pokrycia koryta Rawy na terenie miasta Katowic został zaniechany rzekomo z powodu braku odpowiednich funduszy. W ten sposób więc zapachem Rawy katowiczanie będą nadal delektować się. Za to jednak projektuje się budowę

drapacza chmur, który nie wiadomo komu jest potrzebny.

Miasto Katowice nie ma szczęścia do różnych projektów budowlanych p. Sikorskiego.

Przed mniej więcej dwoma laty Magistrat katowicki, odczuwając brak pomieszczeń na swe biura, przystąpił do budowy nowego gmachu przy ul. Młyńskiej. Budowę tego gmachu powierzono budowniczemu Krompalcowi, który zbiegł do Niemiec, będąc zamieszany w głośną swego czasu wielką aferą podatkową Kotziasa. Nadzór nad budową z ramienia Magistratu, który był jej właścicielem, wykonywał radca miejski budowniczy architekt p. Sikorski.

Do pracy ruszono całą parą. Gdy mu-

ry stały, zauważył jakiś „wścibski”, że przy nowym gmachu zapomniano wybudować klatkę schodową i windę, która przy 7 piętrowym domu jest wprost nieodzowna. Gdy zauważono te braki, trzeba było zrywać część nowo wybudowanego muru i od nowa budować klatkę schodową i windę. Z tego też powodu winda w tym gmachu kursuje dopiero od pierwszego piętra, a nie od parteru. Nie wiadomo tylko, kto pokrył koszt tej pomyłki.

Obecnie Magistrat zamierza koniecznie wybudować w Katowicach niezwykle drapacz chmur. Zachodzi zatem obawa, że dla tych 12 pięter budowniczy zapomni klatki schodowej i co wtenczas?

W obecnych kryzysowych czasach, gdy niema pieniędzy na zapomogi dla bezrobotnych i biednych, gdy szpital dla dzieci posiada tylko 40 łóżek, a chorych przeszło 60, gdy zachodzi konieczna potrzeba wybudowania hali targowej, gdyż stara się wali, gdy Katowice nie mają odpowiedniej dla tego miasta łaźni, zamierza się wyrzucać setki tysięcy złotych na drapacz chmur, który niewiadomo komu jest potrzebny.

Czas skończyć z podobnymi pomysłami, a pomyśleć nad jedną z realniejszych budowli, z której i miasto i obywatele mieliby korzyść. (s)

Ujęcie groźnego włamywacza w Zagłębiu

2 bm. policja sosnowiecka na podstawie listów gończych ujęła groźnego włamywacza Jerzego Stanisława Malskiego, poszukiwanego przez sądy w Poznaniu i Ciechanowie.

Samobójstwo hutnika w Nowym Bytomiu

Dnia 2 bm. w Nowym Bytomiu w mieszkaniu własnym przy ul. Niedurnego 2 powiesił się hutnik Franciszek Niemczyk, który już kilkakrotnie usiłował popełnić samobójstwo, czemu jednak zawsze zapobiegała rodzina. Przyczyna samobójstwa były niesnaski rodzinne, spowodowane przez Niemczyka,

NARZECZONA SKAZAŃCA

69

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI
Siostrzeniec księcia Beaufort i nieślubny syn króla Ludwika XV, Marcell Sarbonne skazany został przez księcia na galery w Tulonie, skąd próbował zbiec przy pomocy swego przyjaciela Wiktora. — Ucieczka nie udała się i obaj zostali schwytani. Marcell został skazany na śmierć. Tymczasem jego narzeczona Adrijanna udaje się do Paryża, aby prosić króla o ułaskawienie skazańca.

Była to środa. W niedzielę spodziewała się być w Paryżu. Obmyślała środki i sposoby, jakich ma użyć. Głównie szło o to, aby jej książę nie spostrzegł.

Gdyby jej się udało w Wersalu upatrzeć chwilę, w której król wyjeżdża, lub wychodzi na taras zamkowy, wówczas postanowiła podbiec do niego, upaść mu do nóg i zawołać: „Ocal nieszczęśliwego, niewinnie cierpiącego Marcellego Sarbonne, najjaśniejszy panie!”

Słowa te, jak się spodziewała, zwróciłyby uwagę króla, a wtedy będzie mogła w krótkich słowach przedłożyć mu swą prośbę, której jako pochodzącej prosto z serca monarcha nie mógłby nie wysłuchać.

Takimi myślami zajmowała się Adrijanna podczas całej długiej podróży.

Następnej nocy natura upomniała się o swe prawa i znużona dziewczyna zasnęła w powozie.

Na stacjach, na których zmieniano konie i powóz się zatrzymywał, Adrijanna posilała się czemkolwiek i z niecierpliwością śledziła powolne posuwanie się pocztą.

Nakoniec nadeszła niedziela. Powóz zbliżył się do odległego celu swojej podróży. Nad wieczorem potoczył się po ulicach Paryża i przybył do gmachu pocztowego.

Adrijanna wysiadłszy, czuła się jednak osłabioną po przebytych trudach. Cztery dni i cztery noce jechała nieprzerwanie. Udała się do ciotki na yspę wśród Sekwany, aby u niej przepędzić noc. Stara kobieta zdziwiła się niezmiernie, zobaczywszy ją.

Adrijanna musiała opowiedzieć, co zaszło, ciotka zalała ją łzami z przerażenia i zdumienia.

— W Tulonie byłeś tak długo?... Przybywasz z Tulonu?... Ależ to jest nieskończenie daleko!... Najświętsza Panno! Taka podróż! Taka niesłychanie długa podróż!... Chodźże, połóż się do łóżka, czy ci się zamykają!... Wyśpij się najpierw, jutro opowiesz mi resztę!...

Adrijanna z radością po kilku nocach spoczęła znowu na porządnym posłaniu, niepokój jej jednak i wzruszenie były tak wielkie, że całą noc śniła tylko o komendancie, o Marcelim, o królu, o księciu i kilka razy tak głośno mówiła o księciu, że stara ciotka musiała ją budzić.

— Co się stało z tą dziewczyną? — narzekała stara kobieta. — A wszystko to dla tego chłopca!... I chce iść aż do króla!... Najświętsza Panno! jak się to skończy?...

Nazajutrz wczesnym rankiem Adrijanna już była na nogach. Umyła się i ubrała się czysto przy pomocy ciotki, musiała bowiem udać się do Wersalu, do króla!

Podczas gdy starszuszka pomagała jej przy ubieraniu, Adrijanna musiała jej opowiedzieć wszystkie szczegóły, których była bardzo ciekawa.

— Djabeł z ciebie, nie dziewczyna! — zawołała ciotka, słuchając. — Gdy ja byłam w twoim wieku, nigdybym tego nie dokazała!

— Ależ powiedz sama, ciotko, czy to nie jest świętym obowiązkiem ratować biednego Marcellego?

— Tak jest, masz słuszość, ale miej się na baczności, żeby książę nie dowiedział się o tem, bo wszystko będzie daremne i zgubisz się tylko sama! Ciągłe przychodzi mi na myśl to, co było z tym biednym ogrodnikiem!

— Nie bójcie się o mnie, ciotko, powiadam wam, że muszę dopiąć swego celu! — odpowiedziała Adrijanna. — Wiecie, o co mi chodzi, idzie tu o ocalenie jego życia!

— To prawdziwe nieszczęście, żeś się tak do niego przywiązała! — narzekała stara kobieta.

— Nieszczęście, ciotko? — zapytała Adrijanna.

— Ciągłe masz z tego troski i kłopoty!

— Gdyby mnie nie miał, ciotko, nie miałby już nikogo na świecie! Zaczyna jego matka już nie żyć! Wiktor Delaborde aresztowany i tu został wysłany, nie wiem nawet, co się z nim stało, na mnie zatem tylko jedną Marceli jeszcze liczyć może, a wy myślicie, że powinnam go opuścić?

— Nie sądzę, żebyś go zdołała ocalić, a jak ci się nie uda, wtedy dopiero będzie boleść i narzekanie! Co to pieniędzy wydało się na te podróże!...

— Chciałabym się dostać do króla! — rzekła z niejakim pomieszaniem

— Mam już tylko kilka franków, ciotko... Czy dacie mi pieniędzy na drogę z powrotem?

— Wolalabym ci dać na co innego, niż na takie przejazdy.

— Ależ ciotko, tu idzie o ocalenie człowieka, i to jakiego człowieka!

— Gdybym przynajmniej mogła przypuścić, że ci się uda co wskórać.

— Musi się udać, ciotko!... Ale dzisiaj wieczór muszę jechać z powrotem, bo inaczej przybyłabym za późno. Cztery dni i cztery noce trwać będzie droga z powrotem. W piątek wieczór będę w Tulonie!

— Cztery dni i cztery noce! — zawołała stara kobieta. — Ależ z tego można umrzeć! Od dziś wieczór do wieczoru w piątek bez żadnej przerwy!

— Muszę już wyjeżdżać do Wersalu! Niema chwili czasu do stracenia!

— Wcale ładnie wyglądasz i dobrze jesteś ubrana! — mówiła stara kobieta, przypatrując się Adrijannie. — W całym Paryżu niema piękniejszej nad ciebie dziewczyny. Ale właśnie z tego powodu miej się na baczności, bo w Wersalu dzieją się różne rzeczy!...

— Nie obawiaj się, moja ciotko, strzeżę mnie miłość! — odpowiedziała Adrijanna z taką wiarą w siebie, malującą się w jej rysach, że stara kobieta ze zdziwieniem wstrząsnęła głową.

Adrijanna pożegnała się z ciotką, przyrzekając jej, że nad wieczorem przez odejściem dyliżansu jeszcze raz powróci i popłynęła czołnem na wybrzeże Sekwany.

Gdy się zbliżyła do drogi, prowadzącej do Wersalu, spotkała jadący próżno powóz dworski i woźnicę, któ-

remu dała na wino, zabrał ją ze sobą do Wersalu. Tym sposobem zyskała na czasie tyle, że już o jedenastej przed południem była na miejscu.

Serce Adrijanny zaczęło teraz jeszcze niespokojniej uderzać.

Wysiadła przed zamkiem! Teraz potrzeba było znaleźć drogę do króla.

Odwagi, Adrijanno! — mówiła do siebie. — Idzie tu o ocalenie Marcellego.

Słowa te działały na nią jak talizman i pokonywały wszelkie obawy, wszelką trwogę!

Przeszedłszy przez otwarty portyk, weszła na wielkie podwórze i obejrzała się dokoła.

W jednej stronie podwórza znajdował się odwach. Małym portykiem przejść było można z wielkiego podwórza zamkowego na mniejsze.

Tem mniejszem podwórzem przechodził właśnie podstarzały już służący, którego powierzchowność przejęła ją zaufaniem.

Zdecydowawszy się szybko, zbliżyła się do niego i ukłoniła się.

— Chciałabym się dostać do króla! — rzekła z niejakim pomieszaniem.

Służący spojrzął na nią zdziwiony z uśmiechem.

— Do króla? — zapytał. — Piękna z was dziewczyna, to prawda, ale tak poprostu i na poczekaniu to być nie może.

— Muszę się dostać do króla! Mam ważną sprawę! — wyznała Adrijanna.

— O cóż to chodzi? — zapytał służący.

— Chcę prosić o ułaskawienie.

— To już zupełnie nie należy do króla, piękna panno, król się tem wcale nie zajmuje. Musicie się udać do pana ministra Rouiller.

— A więc do ministra! Gdzież można mówić z panem ministrem?

— Tutaj w zamku.

— Czy mogę zaraz iść do niego?

— Dlaczego nie? Proszę, zaprowadzę panią.

— Powiadasz pan, że pan minister może wydać dekret ułaskawienia? — zapytała Adrijanna służącego, który ją prowadził do pawilonu, zajmowanego przez ministrów, gdy bawili w zamku królewskim.

— Naturalnie, że może. Przedstaw pani tylko, że rzecz jest pilna i popłać trochę, a wszystko pójdzie dobrze! — rzekł dobrodusznym służącym i wszedł z Adrijanną do długiego korytarza, w końcu którego znajdowały się drzwi.

Lokaj ministra otworzył drzwi przez chwilę po cichu mówił ze służącym, który przyprowadził Adrijannę.

— Niech pani wejdzie! — rzekł wreszcie ten ostatni półgłosem do Adrijanny i oddalił się.

Nadeszła chwila stanowcza.

Lokaj ministra zmierzyl Adrijannę wzrokiem, wpuszczając ją do przedpokoju.

Nagle otworzyły się drzwi, prowadzące do przyległego wielkiego pokoju. Służący ukazał się w nich i skinął na nią.

Weszła do pokoju ministra.

Rouiller stał przy stole, pokrytym mapami i dokumentami, trzymając w ręku arkusz papieru.

Gdy Adrijanna ukazała się w pokoju, Rouiller spojrzął na nią.

Widział on, że pierś Adrijanny podnosiła się i opadała szybko, że jej serce biło gwałtownie, że była błądą z niepokoju i wzruszenia.

— Czego pani sobie życzy? — zapytał zimnym, oficjalnym tonem.

— Ah ekscelencjo... prośbę, błagalną prośbę składam u twoich stóp! — odpowiedziała Adrijanna wzruszonym głosem.

Łzy zabłyśły w jej oczach... stało się to mimowolnie... zbyteczną była pod tym względem rada starego służącego! Słów jego i tego wszystkiego, co powiedzieć zamierzała, Adrijanna zapomniała nagle, stając przed poważnym, zimnym człowiekiem, w którego ręku spoczywało wszystko.

— O co pani prosi? — zapytał Rouiller.

— Ocal nieszczęśliwego od śmierci, ekscelencjo! — zawołała Adrijanna, padając przed ministrem na kolana i wyciągając do niego ręce. — Udziel niewinnie cierpiącemu ułaskawienia!

— Za kim pani prosi? — zapytał minister.

— Za skazańcem Marcelim Sarbonne, który niewinnie cierpi na galery! — odpowiedziała Adrijanna.

Minister spojrzął na trzymany w ręku, przed chwilą odebrany papier.

— Więzień, za którym pani prosi, jest skazany na śmierć za dwukrotne usiłowanie ucieczki... Czy tak?

— Tak, ekscelencjo!

— Komendant zakładu galerniczego właśnie nadesłał o tem raport! — mówił Rouiller dalej.

— Racz się ulitować, ekscelencjo! Niech łaska zastąpi surowość prawa! Ocal nieszczęśliwemu życie! — błagała Adrijanna.

— Więzień ma gorącą protektorkę! — przyznał Rouiller, podając kłęzącą rękę, aby ją podnieść. — Wstań pani!

— Pozwól mi, ekscelencjo pozostać u nóg twoich, póki akt łaski nie zostanie wydany! — rzekła Adrijanna.

— Darujesz życie człowiekowi, który na to zasługuje, ekscelencjo!

— Z raportu komendanta widzę, że i on także pragnąłby ułaskawienia więźnia, ale ułaskawienie przyjdzie za późno, gdyż w tej chwili zapewne wyrok na więźniu został już wykonany!

— Nie, ekscelencjo! Prośby i łzy moje skłoniły pana komendanta, że wstrzymał wykonanie wyroku aż do wigilii pierwszej niedzieli adwentu.

— Prośby pani skłoniły pana komendanta? Jak mam to rozumieć? Przybywa pani z Tulonu?

— Tak jest, z Tulonu. I rozkaz ułaskawienia, jeżeli prośba moja wysłuchana zostanie, w czym niech mi Niebo dopomoże, samą zawiozę do Tulonu.

— W istocie... Jest to szlachetne poświęcenie! — przyznał minister.

— Nic innego nie pragnę na ziemi, niczego nie żądam, chcę tylko spełnić ten święty obowiązek.

Rouiller pomyślał chwilę.

— Niech tak będzie! — rzekł. — Człowiek, który zasłużył na takie wstawiennictwo, nie może być niegodnym łaski...

(Ciąg dalszy nastąpi).

Tajemnicza podróż niemieckiego okrętu

Transport broni dla buntowniczych plemion marokańskich

Z Paryża donoszą:

„Paris Soir” zamieszcza dłuższy artykuł, poświęcony tajemniczej podróży statku niemieckiego „Optimist”, który udał się 12 marca z Hamburga do Las Palmas. Na pokładzie tego statku, wiozącego transport broni, znajdował się młody agent Schaefer, znany jako „Der kleine Schwarze” lub „Sidi Fra Achmed Schaefer Arxis”, pozostający w kontakcie ze znanym przemysłowcem niemieckim Thyssenem, za którego pieniądze założył towarzystwo akcyjne pod nazwą „Arxis-Aksa Cie”. Dziennik przypomina, że wśród 150.000 tubylców, zamieszkujących Anti-Atlas, najbardziej

znane jest plemię Aksaw. Jednym z głównych przywódców tego autonomicznego plemienia jest Herebbu Rebbo, brat El Hilba. Dziwnym zbiegiem okoliczności Schaefer chętnie się nazywa również „bratem zmarłego El Hilba”.

Dziennik pozwala się więc domyślać, że transport broni, który wiezie „Optimist”, przeznaczony był dla tych, niechęcych uznać władzy francuskiej, plemion marokańskich.

Gandhi wraca do parlamentu indyjskiego

Radykalizacja Indyi w kierunku antybrytyjskim

Z Londynu donoszą:

Jak donoszą z Indyi, na odbytej w poniedziałek konferencji partii Kongresu Narodowego postanowiono po 5-letniej abstinencji w zgromadzeniu ustawodawczym wznowić działalność parlamentarną partii Kongresu i przystąpić do ponownego zorganizowania dawnej partii Swaradž, która była ekspozyturą Kon-

gresu Narodowego w zgromadzeniu ustawodawczym. Gandhi udzielił swej zgody na powrót do parlamentu.

Partia Swaradž zamierza przeprowadzić szeroką kampanię wyborczą. Wobec powszechnego zradyzowania się Indyi w kierunku antybrytyjskim partia Swaradž ma szanse zdobycia większości.

Ruszczewski przed Sądem Apelacyjnym

Z Warszawy donoszą:

W Sądzie Apelacyjnym zakończył się proces inżyniera Ruszczewskiego, protegowanego przez b. ministra Poczt i Telegrafów Miedzińskiego, a skazanego swego czasu na 6 lat więzienia za nadużycia w związku z budową gmachów pocztowych w Warszawie i Gdyni. Sąd Apelacyjny złagodził karę i skazał Ruszczewskiego na 5 lat więzienia, przyczem darował mu jeden rok na mocy amnestji. — Obronca Ruszczewskiego zgłosił wniosek o wypuszczenie go na wolność za kaucją. Sąd jednak postanowił utrzymać w mocy bezwzględny areszt. Ruszczewskiemu pozostało jeszcze do odsiedzenia dwa lata i dwa miesiące.

Walka o Insull

Z Wiedni donoszą:

Z Konstantynopola donoszą, że w kołach tureckich oczekiwana jest demisja rządu greckiego w sprawie aresztowania Insulla, który zgodnie z prawem międzynarodowym korzystał, zdaniem Grecji, z prawa azylu. Kapitan okrętu „Myotis” zaprotestował w konsulacie greckim w Stambule przeciwko postępowaniu władz tureckich. Ambasador amerykański w Ankarze wyjechał do Stambułu, celem dokonania formalności ekstradycyjnych. Do Stambułu przybył również adwokat grecki obrońca Insulla. Należy się spodziewać, że Insull i jego obrońca użyją wszelkich środków prawnych, by uniknąć przekazania oszust-milionera władzom amerykańskim. Lekarze stwierdzili u Insulla wielkie podniecenie nerwowe. Gdy zawiadomiono go o decyzji władz tureckich, Insull rozplakał się i dostał ataku sercowego. Stan jego budzi obawy.

Urzednicy warszawskiej Kasy Chorych sprzeniewierzyli 420 000 złotych

Z Warszawy donoszą:

Sąd Okręgowy skazał dwóch defraudantów z warszawskiej Kasy Chorych, którzy popełnili nadużycia na sumę blisko 420.000 zł. Buchalter Sochaczewski został skazany na 4 lata więzienia i pozbawienie publicznych praw obywatelskich. Inkasent Franciszek Kwiatkowski został skazany na 5 lat więzienia. Sąd nakazał natychmiastowe aresztowanie obu oskarżonych.

Odpowiedzi Redakcji

P. M. z Katowic (podpis nieczytelny). Wkładki oszczędnościowe (terminowe wkłady, lokaty) złożone przed dn. 31 XII. 22 roku w bankach, domach bankowych, oraz w P. K. O. przerachowuje się na 5 proc. sumy obliczonej, a więc 2.030 mk. z rk. 1916 równa się 96,40 zł. 3.060 mk. z rk. 1918 daje 101,50 zł., a 11.200 mk. z rk. 1919 daje 280 zł. Instytucja ma prawo zwłoki co do zwrotu przechowanej wkładki do końca 1926 rk., powinna je jednak za rok 1925 i 1926 oprocentować po 4 proc. Odnosnie do obliczenia bank był obowiązany powiadomić Pana, ile się Panu należy po przewalutowaniu.

Abonent Nr. 1200. Zależy to od daty złożenia wniosku, dotyczącego przyznania jej 50 proc. renty.

Urlop zdrowotny b. posła Mastka został przedłużony

Z Warszawy donoszą:

Ministerstwo Sprawiedliwości przedłużyło urlop zdrowotny b. posłowi Mastkowi o jeden miesiąc, t. zn. do dnia 4-go maja.

Kredyty na budownictwo mieszkaniowe w Polsce

Z Warszawy donoszą:

Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwalił uruchomić dalsze 10 milionów złotych na akcję budownictwa mieszkaniowego. Z sumy tej przeznaczono 6 milionów zł. na finansowanie drobnego budownictwa mieszkaniowego, 3 miliony zł. na finansowanie większych budowli, 1 milion na remont domów o małych mieszkaniach. Łączna suma środków, przeznaczonych na akcję finansowania budownictwa w roku bież. przez uruchomienie funduszy dodatkowych wzrosła do 45 milionów, przyczem z tej sumy przeznaczono 24 miliony zł. na drobne budownictwo mieszkaniowe, 13 milionów na dokonczenie większych budowli, przebudowę i remont, 4 miliony na akcję przygotowywania terenów pod budowę. Ponadto Fundusz Pracy przeznaczył 5 milj. na akcję budowy domów robotniczych.

Pocztą będzie protestowała weksle

Z Warszawy donoszą:

W Dzienniku Ustaw Nr. 28 z 31 marca br. ogłoszone zostało m. in. rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27-go marca, wydane w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów o protestowaniu weksli przez agencje i urzędy pocztowe. Na mocy powyższego rozporządzenia urzędy i agencje pocztowe sporządzać będą protesty wekslowe za niezapłacone sumy nieprzewyższające 2.000 zł. Warunki przyjmowania i przesyłania w listach zleceń wekslowych, przeznaczonych do protestu oraz protestowania weksli przez urzędy i agencje pocztowe ustali ordynacja pocztowa.

Kto jeszcze nie abonuje „Siedem Groszy”

niech wytnie zamieszczoną obok karteczkę, włoży do koperty, nałepi 5-groszowy znaczek i zaadresuje: Administr. „Siedem Groszy” Katowice, Sobieskiego 11

Proszę o codzienne dostarczanie czasopisma

„Siedem Groszy”

Imię i nazwisko _____

miejsce _____

ulica _____

Uroczystości wielkanocne w Rzymie

Kanonizacja św. Jana Bosko

Z Rzymu donoszą:

Uroczystości wielkanocne roku bieżącego swą nadzwyczajną wspaniałością przeszły wszelkie oczekiwania. Dodała im specjalnego blasku kanonizacja św. Jana Bosko. Wzięło w niej udział 23 kardynałów; m. in. Jem. Ks. Kardynał August Hlond, 36 arcybiskupów i biskupów, wraz z księżmi biskupami Fr. Barda i Dubowskim, olbrzymie ilości duchowieństwa i niezliczone rzesze wiernych, wypełniających do ostatniego miejsca bazylikę i wielki plac św. Piotra przed bazyliką.

O godz. 8 zrana z pałacu watykańskiego wyszedł pochód, prowadzący Ojca św. do bazyliki. Pochód ten wśród miętywałego entuzjazu tłumy przeszedł przez plac drogą najkrótszą do świątyni, witany honorami wojskowymi przez przedstawicieli oddziałów armii włoskiej i gwardji papieskiej. Po uroczystym ogłoszeniu kanonizacji błog. Jana Bosko i wyznaczeniu dnia 31 stycznia na obchód jego święta, Ojciec św. odczytał w czasie

mszy św. homilię, poświęconą żywotowi św. Jana Bosko a zwłaszcza jego zasługom na polu wychowania młodzieży. W czasie nabożeństwa chóry papieskie wykonały nowe utwory ks. Perosiego: Te Deum i specjalnie na wieczajszą uroczystość skomponowaną Missa Santissimae Redemptionis. Po mszy św. odbyła się adoracja relikwii Krzyża Św. Gdy rzesze wiernych opuściły bazylikę, papież wyszedł na balkon zewnętrzny świątyni, skąd wobec nieprzejrzanego rozentuzjazmowanych tłumów udzielił błogosławieństwa „urbi et orbi”, a następnie ogłosił przez kardynała Fumasoni - Blondi odpust zupełny.

Godnem uwagi jest, że Ojciec św. mimo niezwykle wyczerpującej pracy w ciągu ostatnich dni, kiedy codziennie wygłaszał po 5—6 przemówień i załatwiał niezliczoną ilość spraw bieżących, nie czuł się zmęczony i po uroczystościach, trwających przez 6 godzin, w dalszym ciągu był świeży i pełen energii.

TU WYCIĄC!

Humor

— 84 —

SZCZĘŚLIWY

— Mój kochany mąż zmarł w 5 dni po ślubie.
— Ach szczęśliwiec...
przynajmniej nie długo cierpiał.

SPIRYTUS I BENZYNA LEPSZE OD MLEKA I MIODU.

— Narzekacie na ciężkie czasy, a dlaczego nie jedziecie do Palestyny? Przecież to krajna mlekiem i miodem płynąca.

— To nie jest teraz żaden interes. Żeby ona płynęła ze spirytusem i z benzyną, to co innego.

ROZTARGNIONY.

Podczas jednego z ostatnich wietrznych dni wiatr zerwał z głowy kapelusza profesorowi Chwałibrybka. Profesor puścił się za nim pędem i z trudem go złapał. Stał nadzyszany i zaczął czuć kapelusz z bóla. Wtem zbliżył się jakiś pan, bierze mu z ręki kapelusz i mówi:

— Dziękuję bardzo.
— Co pan robi? Przecież to mój kapelusz! woła profesor.
— Nie panie! Pański kapelusz wisi na gumce na pańskich plecach.

Gdy w chwilę potem znalazł się w swym pokoju, zawstydził się swego kłamstwa.

Po silnem biciu sercu na myśl o towarzysze ciotki Agaty poznał, że miłość jego do mniemanej pokojówki bratowej przeniosła się na jej siostrę.

Co miał teraz czynić?

Widział tylko jedno wyjście. Musi się przekonać, czy pani Wolska, która tak niespodziewanie stanęła na drodze jego życia, odpowie wzajemnością na jego uczucie.

Jeżeli tak się stanie, to obowiązkiem jego będzie poprosić Różę, by mu zwróciła słowo, a pani Wolskiej zaproponować, by została jego żoną.

Różę nie sprawi to żadnej boleści. Jerzy był przekonany, że narzeczona wcale go nie kocha.

Może jej próżność zostanie tem trochę dotknięta. Ale rana taka niezadługo się zagoi. Taka bogata dziedziczka jak ona, wkrótce znajdzie wielu konkurentów.

Następnego dnia Lipczyce przybrały odświętny wygląd. Od wczesnego ranka mieszkańcy ich krzatali się pilnie, a i z okolicznych wsi przybywało wielu wieśniaków, by uczestniczyć w poświęceniu odnowionego kościoła.

Uroczystość miała się oczywiście odbywać z wielką wspaniałością. Już od całych tygodni czyniono do niej przygotowania.

Właściciel wsi, pan Stroński, przyniósł się bardzo znaczną sumą do składek, urządzonych we wsi, tak że nie potrzebowano się zbytnio liczyć z pieriedzi.

Na placu przed kościołem, ozdobionym mnóstwem zieleni, ustawiono w długich rzędach stoły,

Czy nie będzie miała często sposobności usłyszeć od niego, co porabiają e ukochani?

Olga drżała na myśl o tem, że tak być może. Czula jednak równocześnie, że serce jej nieprędko odzyska spokój.

Nie przeczuwała ona zupełnie, jak wielki niepokój wzniciło jej przybycie w sercu Jerzego Dembskiego.

W powrotnej drodze do dworu hrabia Jerzy, był roztargniony i mało mówny.

Zjawienie się tej pani Wolskiej uczyniło na nim głębokie wrażenie.

Musiał on długo walczyć ze sobą, zanim mu się udało zapomnieć trochę o pokojówce Klarze.

Teraz spotkał jej siostrę, jeszcze piękniejszą od niej, która w aureoli swych złotych włosów, odpowiadała w zupełności jego ideałowi.

Wspólna obu siostrom była odwaga, z jaką podejmowały walkę z życiem.

Nie znał jeszcze żadnych bliższych szczegółów o owej pani Wolskiej — wstydział się pytać o nie i okazywać temsamem zainteresowanie się jej osobą — ale jasnem było dla niego, że ta, prawdopodobnie owdowiała kobieta, nie miała podobnie, jak i jej siostra lekkiego życia i jadła obcy chleb, by może móż wyżywić dzieci.

Porównał ją w myśli z Różą.

To była szczęśliwa istota najlepszych rodiców, przyzwyczajona od dziecka do wygod i dobrobytu, nie miała pojęcia o brzydkich stronach życia, nie wiedziała, co cierpią ci, którzy muszą walczyć z nędzą.

— 81 —

Sprawa teatrów warszawskich

Z Warszawy donoszą:

Dzierżawca teatrów miejskich w Warszawie „Narodowego”, „Letniego” i „Nowego” p. Stefan Krzywoszewski wystosował do komisarza Kościakowskiego list, w którym zgłasza swą dymisję. Nowy dzierżawca, a mianowicie Towarzystwo Krzewienia Kultury Teatralnej obejmie teatry miejskie od 1 października br. W okresie przejściowym prowadzenie teatrów miejskich przejmą prawdopodobnie artyści i personel techniczny teatrów miejskich.

W obozie rozbitków „Czeluska”

Z Rygi donoszą:

Wysłuki, aby nawiązać drogą iskrowa łączność z rozbitkami Czeluska, nie daly wyników, natomiast sami rozbitkowie naprawili swoją stację radiową. Samolot zabrany przez Czeluskina, który uległ uszkodzeniu, w czasie katastrofy okrętu, został naprawiony, i na tym aparacie lotnik Babuszkin dotarł do przylądka Wankaren, skąd powrócił do obozu rozbitków, zaopatrzony w środki żywnościowe, lekarstwa i baterie do stacji radiowej.

Długi wojenne

Z Nowego Jorku donoszą:

Według informacji „Washington Post” departament stanu wspólnie z dep. skarbu wypracował projekt zmniejszenia długu Finlandji. Projekt ten służyć ma jako wzór dla dalszych umów z innymi państwami dłużnicami. Według krążących pogłosek, obecne oprocentowanie długu fińskiego, wynoszące około 3,3 proc., ma być zmniejszone do 0,4 proc., przyczem nowa stawka obowiązywałaby od roku 1923 wstecz, a wynikająca redukcja zaliczona byłaby na rachunek długu. Otrzymana w ten sposób suma długu płatna byłaby w 30-tu rocznych ratach.

To samo pismo podaje, że koła brytyjskie uważają tego rodzaju redukcje za niewystarczającą.

Cudowne ocalenie alpinisty

Z Wiednia donoszą:

Z Innsbrucka donoszą, że na Martinswand, w niemal pionowym zboczu skalnym w Alpach austriackich, gdzie, jak głosi podanie, omal nie stracił życia cesarz Maksymilian — wydarzył się rzadki w turystyce wypadek. Pewien turysta, nazwiskiem Niederlindner, wspinając się na niedostępny szczyt, uwięziony został na występie skalnym, tak wąskim, że w każdej chwili groził mu upadek. Inni alpinści, którzy zauważyli wypadek, zaalarmowali pogotowie górskie, którego wysiłki, by dotrzeć do nieszczęśliwego turysty pozostały początkowo bez skutku. Niederlindner zdołał przywiązać się do rosnącego w pobliżu drzewka, chowając się w ten sposób przed upadkiem. Przez całą noc pogotowie górskie pracowało przy świetle lampy, w końcu nad ranem udało się wyzwolnić turystę z niebezpiecznej sytuacji. Uratowany znajdował się w stanie krańcowego wyczerpania.

W cetero oczy

Tajemnica młodej mężatki

— „ALMA.” Rozumiem w zupełności tragizm Pan życia, współczuję z Panią serdecznie i dlatego chciałbym Panią ostrzedz przed nierozważnym krokiem. Całą tę przykrą sprawę pokryła już pleśń zapomnienia i odrzeczywania jej pociągłości za sobą zbyt przykre konsekwencje. Złamałaby Pani życie w pierwszym rzędzie sobie, a następnie osobom najbliższym. W ten sposób, jak Pani to zamierza, postąpić nie można. Ponieważ mam Pani pisać tak, aby się nikt nie zorientował, o co chodzi, przeto ograniczę się tylko do jednej rady, z tem zastrzeżeniem, że nic więcej nie zrobię Pani bez porozumienia się ze mną.

Droga Pani! Ojczym zdaje sobie sprawę z konsekwencji, jakieby wyniknęły w związku z ujawnieniem przez Panią tej tajemnicy, tembardziej, że załamuje on wysokie stanowisko. Dlatego też winna się Pani udać do niego i zagrozić mu skandalem. Wprawdzie tajemnicy tej nie ujawni

ni Pani, jednakże trzeba tym skandalem zagrozić, aby człowiek ten uprzytomnił sobie, jaka się Pani dzieje skrzywdą, i aby choć w części naprawił swój błąd. Jeżeli go to nie wzruszyło, to wtedy proszę do mnie napisać. W każdym bądź

razie niech Pani w tym kierunku nie czyni żadnych innych kroków, a zwłaszcza niech Pani nic o tem nie wspomina mężowi. Wyznanie Pani wstrząsnęłoby nim do głębi i mogłoby być przyczyną wielkiej tragedji.

Czy kocha?

— P. LUSIA. Drogie dziecko! Jest Pani jeszcze młodzieńką, to też nie dziw się, że chciałaby Pani, aby narzeczony stale był przy Pani, aby Pani stała mówić o swej wielkiej miłości i t. d. Ale trudno. Narzeczony, mając posadę, musi się starać, aby jej nie stracić, bo wtedy możeby i Panią stracił. Nic więc dziwnego, że nie może Pani poświęcać zbyt wiele czasu. Tłumaczenia jego, że ma wiele biurowej

pracy nawet w domu, są bardzo prawdopodobne. Z drugiej jednak strony jest również możliwe, że miłość jego do Pani jest zbyt płytka i niestała, dlatego też nie może się Pani zbyt angażować. Musi się Pani wobec niego zachowywać z pewną rezerwą, nie narzucać mu się, aby Pani nie spotkało tem bolesniejsze rozczarowanie. Tymczasem zaś trzeba go obserwować i czekać, jak się ta sprawa będzie rozwijała w dalszym ciągu. Najbliższa już przyszłość sama Pani przyniesie odpowiedź na pytanie, czy kocha, czy tylko zawracał on Pani głowę.

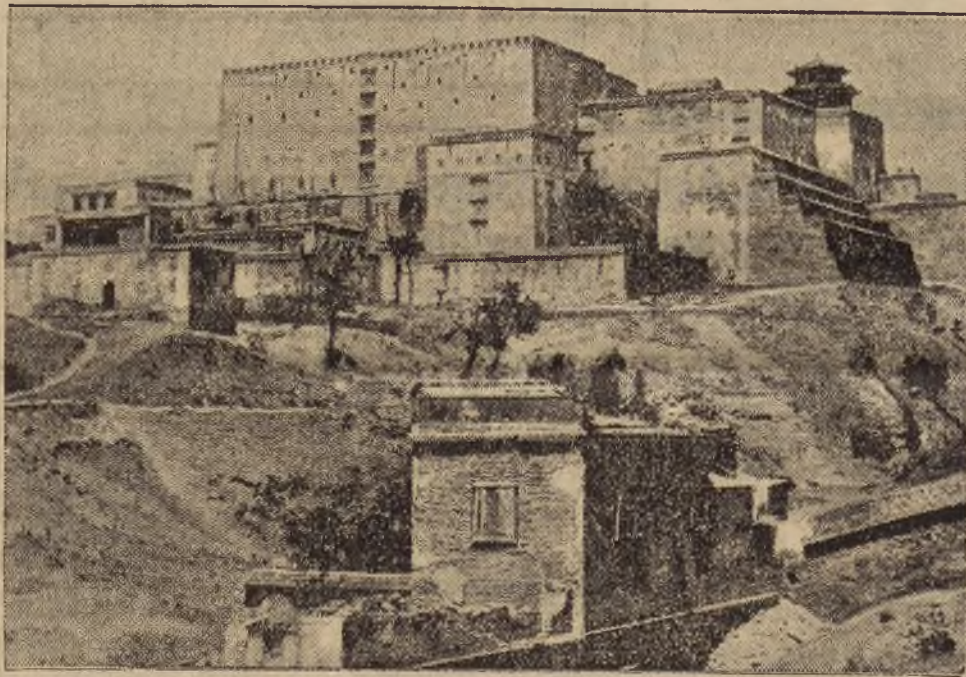
Zobowiązanie moralne

— „HELLA”. Zaręczyny czyli wzajemne przyznanie sobie zawarcia małżeństwa, jest zobowiązaniem jedynie moralnym, nie jest natomiast zobowiązaniem prawnym i dlatego okres narzeczeństwa, trwający od chwili zaręczyn, nie zawsze musi się zakończyć małżeństwem. Bardzo często narzeczeni przychodzą do przekonania, że charakterystyki ich nie zradzają się i wtedy rozchodzą się. Niech więc Pani będzie spokojna i zaręczy się. Ir.—skł.

Uzupełniające wybory w Rumunji

Z Bukaresztu donoszą.

Wybory uzupełniające do parlamentu odbyły się w zupełnym spokoju. W Bukareszcie wybrany został kandydat rządowy Dino Bratianu, przywódca partji liberalnej przeciwko kandydatowi opozycyjnej narodowej partji chłopskiej. W głosowaniu wzięło udział 60 procent uprawnionych wyborców.

Pałac b. cesarzy chińskich w Jehol, najświetniejszy zabytek starożytności architektury, stał się w tych dniach pastwą płomieni.

TU WYCIĄC!

— 82 —

Jakby się ona zachowała, gdyby była zmuszona walczyć o byt?

Czy nie zginęłaby, zanimby jeszcze rozpoczęła walkę?

Stosunek Jerzego do narzeczonej zmienił się znacznie na korzyść w ostatnich czasach. Nie mógł Róży nic zarzucić. Była ona nie tylko bardzo piękną, ale dobrą i serdeczną stworzeniem.

Byłby z pewnością pokochał ją, gdyby w duszy jego nie drzemało ustawiczne podejrzenie, iż wybrała go tylko dla jego arystokratycznego nazwiska — kupiła go, jak mówił, żeby zadowolić próżność rodziców, którzy sądzili, że sobie mogą pozwolić na zięcia hrabiego.

Czy on był jednak lepszym? Czy szlachetnie postąpił, gdy uległ namowom swego zadłużonego ojca i zaczął się starać o rękę bogatej dziedziczki?

Wprawdzie uczynił to, co czyniło wielu innych, zadłużonych oficerów. Z początku nie widział w tem nic uchybiającego.

Nigdy nie kochał żadnej kobiety, żył w samotności, w świecie swoich idei.

Wydało mu się tedy rzeczą zupełnie obojętną czy tę, czy inną kobietę, wybierze sobie za towarzyszkę życia.

Dopiero od chwili, w której prawdziwa miłość weszła w jego życie, odkąd poznał całą jej słodycz i przekonał się, jak bardzo może człowieka uszczęśliwić posiadanie kochanej kobiety, otworzyły mu się oczy.

Poznał, jak niegodnym było to, co uczynił. A przekonanie, że i Róża przyjęła go tylko ze względów, które nie miały nic wspólnego z miłością,

— 83 —

ścią, potęgowało jeszcze jego żal do jego „współwinnej” narzeczonej.

Posiadał oczywiście zbyt dużo taktu, by dać poznać swej narzeczonej prawdziwe swe uczucia.

Oziębłość, jaką często okazywał, uważała ona za właściwość jego usposobienia i wzdychała tylko czasem w cichości na jego „humory”.

I ona czuła niejednokrotnie, że między nimi nie wszystko jest tak, jakby być powinno. Ponieważ jednak miała pogodne usposobienie. — Jerzy zwał to płachością — była przekonana, że po ślubie wszystko się zmieni.

Kochała ona serdecznie swego narzeczonego.

Codziennie przestawanie z nią wywierało na Jerzego dodatni wpływ w ostatnich czasach. Był serdeczniejszym dla narzeczonej i wyświadczał jej rozmaite drobne przysługi, które ją bardzo cieszyły.

Codziennie po śniadaniu mieli zwyczaj wyjeżdżać razem na konną przejażdżkę. Dzisiaj jednak Jerzy prosił narzeczoną, by go uwolniła na jedną lub dwie godziny.

Róża zaśmiała się, gdy jej o tem mówił.

— Czy cię tak bardzo wzruszyło powitanie ciotki Agaty? — rzekła żartobliwie. — A może...? Ej, ej! — pogroziła mu figlarnie palcem. — Nie pierwszy to raz malarz zakochałby się w swej modelce.

Jerzy zaczerwienił się aż po włosy. Ażeby ukryć zmieszanie, udał niezadowolonego.

— Różo, proszę cię — daj pokój takim żartom! — bronił się. — Patrzałem na siostrę pani Wolskiej tylko oczyma artysty.

Humor

NIC NIE WARTA.

Będąc pewnego razu w towarzystwie, Bernard Shaw sprzeczał się o coś z jednym z obecnych. Oponent odezwał się:

— Ależ mistrzu, głowę w zastaw daję...

— Ja biorę tylko rzeczy wartościowe! — przerwał mu słynny autor.

PYTANIE

W cukierni przy stoliku siedzi kilka osób. Ktoś czyta na głos gazetę.

— W stanie Michagan osadzono w więzieniu niejakiego Johna Faika za poślubienie czterech żon...

— Przepraszam — przerywa jeden z obecnych. — Czy za karę, czy na odpoczynek?

U NOWOBOGACKICH. Nowobogacki. — Co to panusia nam teraz zagrała?

Artystka. — Kompozycję Adama „Gdybym był królem”.

— Adama, pedasz pani? No patrzcie państwo. Jeszcze chyba nikt na świecie nie było, a taki w raju już kawałki na fortepian komponował.

SPORT I KULTURA FIZYCZNA

Przed bokserскими mistrzostwami Europy

Jarząbek remisuje z Rotholzem

W ramach bokserских zawodów międzynarodowych Grudziądzki Kl. Sportowy — Błękitni odbyły się w poniedziałek wieczorem w Poznaniu na zarządzenie PZB, eliminacje w wadze muszej i piórkowej w celu ostatecznego skompletowania drużyny na mistrzostwa Europy do Budapesztu.

W wadze muszej walczył Rotholz z Jarząbkiem. Pierwsze starcie przy obustronnej ładnej walce było wyrównane. W drugim starciu cośkolwiek przeważa Rotholz, lecz Słazak doskonale odparowuje wszystkie ciosy, trzymając się przeważnie w defenzywie. W ostatnim starciu obaj ostro atakują. Warszawianin kilkakrotnie przytomnie unika silnych ciosów, tak, że walka się wyrównuje. Wyrok wydany przez sędziów Kolaszńskiego, Guckiego i Suszczyńskiego zapadł jednogłośnie.

Jak widać, wychwalanie przez prasę warszawską Rotholza i twierdzenie, jakoby nie miał on w Polsce godnego przeciwnika, jest absurdem i świadczy najwyraźniej o tym, że Warszawa pragnie urobić opinie o krzywdach, jakie się rzekomo dzieją ich pupilom. Poczekamy zresztą na eliminacje z mistrzem Polski Czortkiem, jaką PZB. zarządził na wtorek godz. 16 w Poznaniu bez publiczności i w obecności sędziów, zarządu i prasy.

Jarząbek potwierdził, że reprezentuje równą klasę, przyczem trzeba wziąć pod uwagę, że Jarząbek nie stanął do walki w najlepszej formie, bowiem był zmuszony poddać się długotrwałemu leczeniu po kontuzji, jakiej doznał w czasie meczów w Szwecji.

Druga niespodziankę sprawił również Kajnar (Warta), który pokonał po zaciętej walce mistrza Polski Forlańskiego (Warszawianka). Pierwsze starcie było wyrównane. W drugim lepszym był

Kajnar, który w pewnym momencie pokonał swego przeciwnika na deski. W trzecim również górował Kajnar, któremu też przyznano zasłużone zwycięstwo. Spotkanie międzyklubowe Błękitni (Poznań) — Grudziądzki KS. wygrali Błękitni w stosunku 11:5. Goście poza Czortkiem, Kozłowskim i Weznerem zaprezentowali bardzo słaby materiał, to też walki były mało ciekawe.

Poważne osłabienie polskiej reprezentacji piłkarskiej

Nawrot i Matijas według wszelkiego prawdopodobieństwa nie będą mogli wziąć udziału w meczu o mistrzostwo świata z Czechosłowacją w Pradze.

Absencja dwu czołowych naszych napastników będzie spowodowana kontuzjami, jakie

odnieśli oni na meczu treningowym reprezentacji Polski dn. 23. III. w Krakowie.

Obaj piłkarze nie grali już w meczach wielkanocnych. Nawrot ma stłuczone kolano i jak twierdzą lekarze, nie będzie mógł wejść na boisko wcześniej, jak za 3 tygodnie.

Unieważnienie biegu na przełaj w Krakowie

Doroczny sztafetowy bieg naprzelaj, organizowany przez Cracovię odbył się w poniedziałek.

W roku ubiegłym bieg wygrała drużyna katowickiej Pogoni. Obecnie bieg ten wygrała drużyna Cracovii: w składzie — Wojdan, Oszat, Fialka, Drozdowski i Ropa w czasie 14:55. Na drugim miejscu drużyna Pogoni

katowickiej w składzie: Bytomski, Mursiał, Orłowski, Bauer, Danieluk w czasie 15,4 (4) Cracovii.

Po biegu drużyna katowickiej Pogoni wniosła protest, motywując go tem, iż dystans biegu w roku bieżącym został skrócony. Po stwierdzeniu, iż protest jest umotywowany, komisja sędziowska bieg unieważniła.

Sport na Śląsku

1. F. C. KATOWICE (KOMB.) — K. S. PIOTROWICE 2:4 (0:0)

Powyższe zawody odbyły się w I święto Wielkanocne na boisku w Piotrowicach. Gra bardzo ładna i prowadzona w bardzo szybkim tempie. Mimo, że 1. F. C. wystawił rutynowany i silny kład, nie udało mu się pokonać lepiej grającego zespołu gospodarzy, którzy przewyższali gości w każdej linii. Bramki dla Piotrowic zdobyli Nowak 1, Wolny 2. Najładniejszą bramkę zdobył Paternan, ustalając wynik dnia.

K. S. PANEWNIK' — K. S. PIOTROWICE 1:4 (0:3)

W drugie święto Wielkanocne gościł K. S. Piotrowice u siebie K. S. Panewnik, którzy pokonał bezapelacyjnie. Gra pod stałą przewagą gospodarzy, dla których bramki zdobyli Nowak 2, Lemański 1 i Kalisz 1.

K. S. Panewnik rez. — K. S. Piotrowice rez. 0:6

Powyższy wynik odpowiada przebiegowi gry.

K. S. Panewnik drużyna szkolna — K. S. Piotrowice druż. szkolna 0:5

Z drużyny Piotrowic na wyróżnienie zasługuje doskonały Kanert.

R. K. S. NAPRZÓD RÓDZIEŃ — K. S. PŁOMIEŃ, MIŁOWICE 3:1

31 marca odbył się mecz pomiędzy wyżej wymienionymi zespołami. Gra bardzo ładna prowadzona była przeważnie z inicjatywy Naprzodu, mimo, że grał z trzema rezerwowymi. Bramki zdobyli Adamus, Kucharz i Kulisz. Rezerwa Naprzod pokonała po bardzo ładnej grze rezerwę Płomienia 3:1.

W niedzielę R. K. S. Naprzód gościł u siebie RKS. „Tur” Mysłowice, przegrywając 3:1. Rezerwa RKS. Naprzód pokonała rezerwę „Tur” po bardzo ładnej i zaciętej grze 1:0.

W poniedziałek RKS. Naprzód gościł w Jezorze, wygrywając z tamt. RKS. Biała Przemsza 3:1. Gra stała na wysokim poziomie. Bramki zdobyli Kulisz, Czech i Adamus. Rezerwa RKS. Biała Przemsza pokonała pierwszą drużynę Juniorów 2:1.

K. S. „23” CZERWIONKA — K. S. UNJA KOŃCZYCE 2:1

Powyższy mecz odbył się w ub. niedzielę na boisku w Czerwionce. Gra naogół ciekawa

i żywa przy lekkiej przewadze gospodarzy, których atak grał w tym dniu bardzo słabo, prócz prawej strony. Wszystkie akcje rwały się na rezerwowym kierowniku napadu. Druga drużyna KS. „23” pokonała rezerwę Unji w stosunku 5:1.

KS. POWSTANIEC, BRZEZINKA — TS. „CZARNI” OŚWIECIM 1:0 (1:0)

W drugi dzień świąt Wielkanocnych „Czarni” rozegrali zawody przyjacielskie z KS. Powstaniec Brzezinka. Gra była prowadzona ostro i brutalnie ze strony graczy KS. Powstaniec.

Żądajcie wszędzie chodników

„Falalecum”

Cena 50 gr. za 1 m. długości

KS. KOPALNIA BRZESZCE — KS. CHELMIEK 1:1 (1:1)

Zawody pierwsze w bieżącym sezonie drużyna KS. Kopalnia rozegrała z KS. Chelmek. Gra żywa, prowadzona w szybkim tempie, pod lekką przewagą „Brzeszczaków”. Bramkę dla KS. Chelmek zdobył Heinrich, dla KS. Kopalnia — Kozok.

ZARZĄD ŚLĄSKIEGO OKRĘGOWEGO ZW. LEKKOATLETYCZNEGO W KATOWICACH KOMUNIKUJE:

Odwoluje się bieg na przełaj o mistrzostwo okręgu, wyznaczony na dzień 8 kwietnia b. r. Bieg odbędzie się w jesieni. Dokładny termin podamy zostanie osobnym komunikatem.

Przypomina się klubom, że w myśl postanowień § 13 ust. g statutu Polskiego Związku Lekkoatletycznego z dn. 31 marca minął termin nadsyłania składek członkowskich za rok bieżący.

Według § 5 regulaminu P. Z. L. A. termin nadsyłania terminarza zawodów do zatwierdzenia przez O. Z. L. A. minął z dn. 1 lutego br.

Sport w Zagłębiu Dąbrowskiem

O NAGRODĘ DYR. WENGRISA

W czasie świąt w sali klubu na Saturnie odbył się turniej ping-pongowy zorganizowany przez S. M. P. Czeladź. Udział w turnieju wzięło 14 drużyn, a najsilniejszy zespół SMP. Promień, Król, Huta, spóźnił się do zawodów. Zwycięstwo po zaciętej i bardzo ciekawej walce osiągnął zespół SMP. Piaski, zdobywając na własność nagrodę dyr. Wengrisa. Drugie miejsce zajęła drużyna Harcerska z Czeladzi. W singlach zwyciężył Guliński SMP. Piaski, II miejsce Weindich — Strzelec Chorzów. W grach podwójnych zwycięstwo odniosła para Nawrotek, Weindich — Promień, Król, Huta, a drugie miejsce zajęli Guliński Lipski z Piasków.

Zainteresowanie turniejem b. duże, a na uwagę zasługuje fakt zjawienia się i starszej publiczności.

HALLER I Ż. K. S. KATOWICE W SOSNOWCU

W czasie ubiegłych świąt KS. „Nordja” w Sosnowcu gościł u siebie dwa silne zespoły, w pierwsze święto Haller z Kochłowic, a w drugi dzień Ż. K. S. Katowice.

Drużyna sosnowiecka odniosła piękny sukces, zwyciężając z Hallerem 3:0, a z Ż. K. S. 2:1. Bramki zdobyli: Sztajnfeld, Szczynger, Mendlowicz, a w drugim dniu Szczynger i Mendlowicz.

BRYGADA — ORZEŁ 7:1 (3:0)

Strzemieszycka Brygada w pierwszy dzień świąt wygrała z Orłem z Dąbrowy 7:1. Rezerwa Brygady wygrała 5:1.

W drugi dzień Brygada pogromiła będzinską Victorję 7:2. Widzów na zawodach ponad 2 tys.

Sport w Piotrkowie

W drugi dzień świąt KS. Concordia, mistrzowska drużyna piłki nożnej Piotrkowa rozegrała w Radomsku zawody towarzyskie z tamtejszą reprezentacją drużyn piłkarskich. Wynik do przerwy i po przerwie nierozstrzygnięty 0:0. Concordia przez cały czas meczu grała w dziewiątkę, abowiem stronnicy sędzia z podokręgu częstochowskiego niesłusznie usunął na początku gry obojdwóch strzydomskich gości. Mimo tego skrzywdzenia Concordia przeważała technicznie i taktycznie do końca meczu. Od klęski i reprezentacji radomszczańskiej uratował ją dobrze grający bramkarz no i... własny sędzia. Z drużyny Piotrkowian wyróżnić należy Madejczyka, śnodkowego kierownika ataku, Piętraka, Chojwę, Szafnińskiego i Gosławskiego. Bramkarz libroni bronił — jak zawsze — bardzo dzielnie i pokazał swą wysoką klasę. (bp)

Na boisku KS. Concordii rozegrany został mecz piłki nożnej o mistrzostwo B-klasy pomiędzy miejscowymi drużynami robotniczymi RKS. Skra i KS. Hapoeł z wynikiem 2:2 (0:2). Miejscowa Skra zapoczątkowała swój sezon w roku bieżącym niezwykle słabą formą i o mało nie przegrała meczu z Hapoelem, nadrabiającym ambicję.

W najbliższą niedzielę rozpoczynają się w Piotrkowie rozgrywki mistrzowskie o wejście do Ligi Okręgowej. Na pierwszy ogień zapowiadany jest mecz KS. Concordii i KS. Kolaszki. Obie drużyny uchodzą za faworytów i należą do najsilniejszych w podokręgu. Mecz odbędzie się na boisku Concordii o godzinie 15,30 na „Budkach”. (bp)

Sport w Częstochowie

CZĘSTOCHÓWKA — TURYSI 5:1

Tak wysoki wynik na niekorzyść Turystów spowodowany został zapewne tem, że Turysci występowali w osłabionym składzie.

VICTORIA — LEGJA 5:1

Legja grała dobrze, jednakże uległa Victorji w tak wysokim stosunku. Na grę oddziaływał ujemnie silny wiatr.

Morawska Ostrawa zwycięża Śląsk w zapasach 15:11

W drugie Święto Wielkanocne rozegrano w Katowicach w Sali Powstańców reprezentacyjny mecz w zapasach pomiędzy Morawską Ostrawą a Śląskiem, który zakończył się zwycięstwem gości. Zaprezentowali się oni bardzo dobrze i zaimponowali nam swoją sprężystą dyscypliną. Ciekawsze walki rozegrał w wagach lżejszych, przyczem u gości wyróżnili się Kwaśniok, który pokonał Stefana, Kurzawa i Fisher. Ostatni zremisował z mistrzem Śląska Breitkopfem. Większa część walk zakończyła się wynikami na 15:11, co świadczy o tem, że poziom klasy był zupełnie wyrównany. Pomiędzy innymi Gałuszka odniósł zwycięstwo na punkty nad ambitnym Głajcarem I.

Organizacyjnie zawody nie pozostawi-

ły nic do życzenia. Niktę zainteresowanie nadal okazuje zapasnikom-amatorom nasza publiczność, która, mimo znacznej popularności ciężkiej atletyki na Śląsku, stroni od udziału w zawodach. A szkoda wielka, bo nasi zapasnicy naprawdę zasługują na większe poparcie. Dlatego też wyrazić należy gorące podziękowanie pod adresem p. Künstlingera, który, nie zrażając się znacznymi kosztami, sprowadził do Katowic dobrych przeciwników i wydatną pomocą finansową pomaga naszym zapasnikom.

Nasi przeciwnicy z Morawskiej Ostrawy pozostawili jaknajlepsze wrażenie. Na koniec zawodów kierownictwo czeskiej drużyny wraz z czeską drużyną wniosło okrzyk na cześć Rzeczypospolitej Polskiej.

Wyniki poszczególnych spotkań są następujące: W wadze koguciej Kwaśniok (M) zwycięża w 12 min. Stefana (S) Dresler (M) uległ na punkty ambitnemu Rudzie (S). Kurzawa w 14 min. pokonał na obie łopatki Skupmalskiego (S). Fisher (M) uległ po ciekawej walce Breitkopfowi. Kraizinger zwycięża na punkty Grychtoła (S). Głajcar II (M) pokonał również na punkty Krysmalskiego II. Głajcar I (M) uległ na punkty Gałuszce (Śląsk).

Należy zaznaczyć, że zespół Śląski nie wystąpił z najlepszymi zapasnikami, bowiem zawody powyższe, naskutek niewytłumaczonego milczenia okręgu warszawskiego, dopiero w ostatniej chwili zdecydowano się urządzić na Śląsku.

Głoszenia

REMINGTON, UNDERWOOD, IDEAL maszyni okazyjnie. Remont, Katowice, Stawowa 3.

GZIEŁO MIECZYSLAW z Zawiercia zgubił, wydaną przez Starostwo Powiatowe w Zawierciu kartę rowerową nr. 3243, którą uniważnia, 511

2 UCZNI do nauki blacharskiej przyjmę. Tabacki, Jaśkowice G. Śląsk, 1892d

„SINGER” maszyna 65 zł., nowa maszyna 250 zł. Krawiecka 120 zł., na raty sprzedaje: Kornek, Katowice, Jagiellońska 7. 1893d

NOWY DOM, pod lasem, 14 morgów pola z łąkami, nadaje się na letnisko, sprzedam, Tkocz, Łaziska Górne.

Oświata szkolna i pozaszkolna w Dąbrowie Górniczej

Organizacja szkolnictwa powszechnego w Dąbrowie, stoi na dość wysokim poziomie, zwłaszcza w porównaniu z innymi ośrodkami w Zagłębiu. Miasto posiada 9 szkół powsz. 7 klasowych, 2 szkoły średnie żeńskie, gimnazjum i seminarium męskie, oraz szkołę górniczą, najstarszą w Polsce.

Szkoły rozrzucone są po mieście, jednak z powszechnych 3 zaledwie znajdują się we własnych budynkach. Pozostałe u-

rażdzone są w prywatnych, nieodpowiednich budynkach. Przed kilku laty miasto wybudowało nowoczesny budynek szkolny, przy ul. Konopnickiej, który należy do najlepiej urządzonych w Polsce. Wielkie, widne sale wykładowe, duża sala gimnastyczna, kuchnia i jadalnia, łazienki z natryskami, a na dachu obszerny taras, gdzie dzieci spędzają czas wolny od nauki.

Ilość dzieci i personelu

W szkołach powszechnych uczy się 5.626 dzieci, które według wyznań przedstawiają się następująco: rzym.kat. — 87,72 proc., mojż. — 12,16 proc., ewang. 0,142 proc., prawosławne — 0,166 proc. i inne — 0,018 proc. Chłopcy stanowią 49,16 proc. ogólnej ilości dzieci, dziewczęta zaś 50,84 proc. Jak widać z tej statystyki już w szkołach powszechnych zaznacza się przewaga, choć niewielka, płci „słabej”. Do opieki nad armią dzieci zaangażowano 93 nauczycieli(lek), jednak liczba ta jest niedostateczna. Nauczycielstwo przeciętne jest pracą, ponieważ na jedną siłę wypada przeciętnie 62 dzieci.

Choć zatem wszystkie zgłoszone dzieci zostały przyjęte do szkół, to zarówno ilość sal i personelu, jest niedostateczna. Za rok, lub dwa, braki te uwydatnią się jeszcze więcej, ponieważ ludność Dąbrowy wzrasta. Ostatni spis wykazał 37.450 mieszk., w ub. roku naliczono już 39 tys. ludzi. Wydatki na szkolnictwo utrzymane są mniej więcej na jednakowym poziomie ostatnich lat, lecz o podwyższeniu sum, niema mowy.

Dożywianie dzieci

W szkołach prowadzone jest dożywianie, lecz w niedostatecznej mierze. Pomoc

W ciągu nocy o 15 lat młodsza

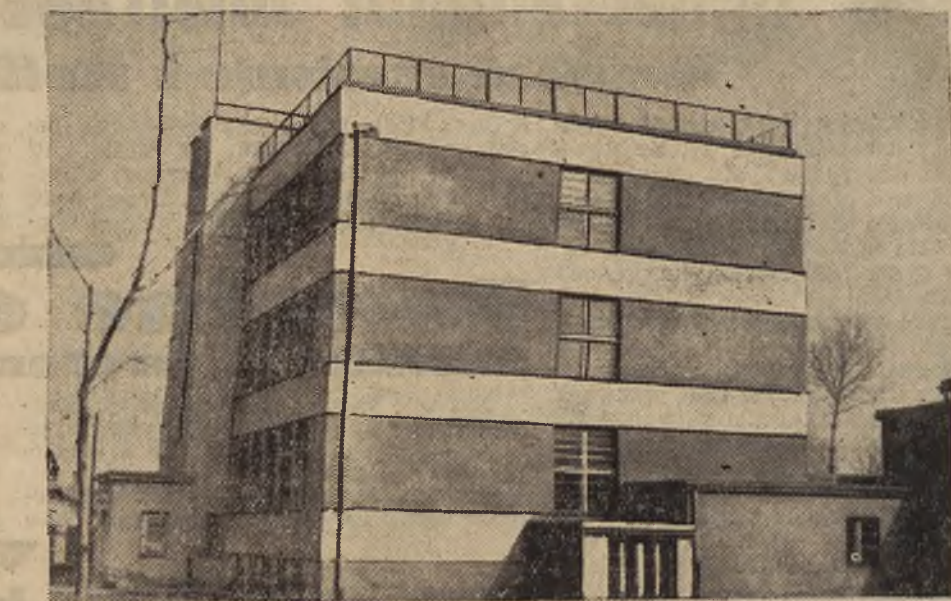
dzięki użyciu orientального preparatu łuszczonego „Alma” usuwającego piegę, wagi, przyszczy, brunatne plamy, zmarszczki, czerwoność nosa i inne błędy piękności. Cera staje się olśniewająco czystą i pełną młodości. Cena zł. 2.50, podwójny pakiet zł. 3.50. Specjalna oferta: Kto prześle w ciągu 3 dni wycinek niniejszego ogłoszenia z zamówieniem, otrzyma 20 proc. rabatu na mały i 30 proc. na duży pakiet. Proszę o podanie, czy cera sucha, czy tłusta.
Dr. NIC. KEMENY — CIESZYN,
skrytka pocztowa 100/951.

Przedszkola

Przedszkoli w mieście prawie nie ma. Istnieją co prawda 4 przedszkola; 2 prowadzone przez organizację, 1 kopalniane, a jedno miejskie, lecz jest to kropla w morzu potrzeb. Kopalnia prowadzi dla dzieci robotników, organizację dla dzieci najbardziej potrzebnych, wybranych, a w miejskim obowiązują opłaty. Większość zatem dzie-

Lektorjum miejskie

W akcji kulturalno - oświatowej prawdziwą ozdobę stanowi lektorjum miejskie, gdzie w b. ładnych salach urządzona jest

Gmach nowej szkoły powszechnej w Dąbrowie Górniczej.

ci w wieku od 4 do 7 lat zmuszona jest pozostawać w domu, pod opieką rodziców.

biblioteka, czytelnia pism, dostępna w pewnych godzinach dnia dla wszystkich i bezpłatnie. Wieczorami wygłaszane są

pojednaki. Powstanie lektorjum „prawy” wieżę wyłączną zasługą ś. p. L. Nowaka, zmarłego niedawno drukarza, wielkiego działacza społecznego, który całe mienie swoje i pracę oddawał społeczeństwu. Postać Jego złotymi głoskami zapisana jest w historii ruchu kulturalno-oświatowego Dąbrowy. W—k.

Instytut badań zjawisk z zaświata

Najoryginalniejsza fundacja naukowa

W Stanach Zjednoczonych powstaje instytucja, powołana do życia z woli milionowej testatorki, msr. Ruth Rowland. Przed pięciu laty zapisała p. Rowland testamentem 120.000 dolarów na założenie i zorganizowanie instytutu, którego celem miało być ścisłe i naukowe sprawdzanie wszelkich zjawisk i faktów, potwierdzających kontynuację życia po śmierci. Fundacja nie mogła jednak narazie dojść do skutku, gdyż spadkobiercy p. Rowland zaatakowali testament. Proces o utrzymanie fundacji w myśl dyspozycji testatorki trwał 4 i pół roku i dopiero niedawno zakończył się wyrokiem na korzyść mającej powstać instytucji.

W Los Angeles, które zostało wyznaczone na miejsce założenia instytutu, przystąpiono zatem do budowy gmachu fundacji p. Rowland.

Fundacja ta jest jedyna w swoim rodzaju. Nie można bowiem instytutu p. Rowland mieszać z innymi, istniejącymi już instytutami badań nad okultyzmem i spirytyzmem. W Paryżu np. istnieje In-

stitut de Metapsychique, w Londynie National Laboratory. Instytuty te zajmują się jednak ubocznie tylko sprawdzaniem wiarygodności zjawisk pozagrobowych, a głównym terenem ich działalności jest badanie zdolności spirytystycznych różnych mediów. W danym jednak wypadku instytutowi p. Rowland będzie chodziło nie o telepatję, telewizję, lecz tylko i wyłącznie o takie zjawiska, które mogą pozostać w związku ze zmarłymi. Dotychczas nie wiadomo jeszcze, w czyje ręce złożone zostanie kierownictwo prac w instytucji. O ile jednak prace instytutu Rowland skierowane będą w łóżysko naukowe, działalność jego zetknie się z młodą jeszcze dziedziną badań medycyny współczesnej, znajdującą się w fazie organizacji. Gałąź tej wiedzy medycznej może nabyć nazwę „tanatologia”, wiedzą o śmierci, albo raczej wiedzą o umieraniu, gdyż ta odmiana wiedzy medycznej ma za obiekt poznanie i studiowanie obumierania fizycznego u zwierząt i ludzi. Dalszym zadaniem Instytutu miałyby być sprawdzanie autentyczności przesła-

stycznych wieści z zaświata. Tutaj otwiera się ogromne pole pracy, gdyż liczba skontrolowanych wieści tego rodzaju jest znikomo mała.

Należy przypomnieć tutaj o słynnym wypadku z pewnym dentystą, Amerykaninem. Wypadek ten zajmował w swoim czasie dużo miejsca na łamach prasy światowej. Otóż dentysta, który zaliczał się do wierzących spirytystów, oświadczył żonie w przeddzień śmierci, iż za pośrednictwem medium prześle jej wiadomość z zaświata. Ale — dodał — aby miała pewność, że wiadomość pochodzi od niego, sprawdzi hasło, które zapisał i zamknął w kopercie. Więcej niż tysiąc mediów podało wdowie otrzymane jakoby w transie od zmarłego dentysty wieści. I ani jeden „komunikat” zaświatowy nie zawierał umówionego hasła: daty urodzenia!

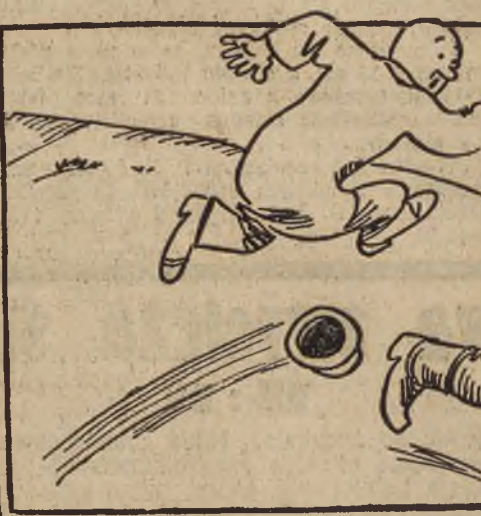
Tak więc prace Instytutu imienia R. Rowland rozpoczną się niezadługo i wzbudzą zapewne zainteresowanie w świecie nie tylko okultystów, lecz i badaczy.

R-m.

Przygody bezrobotnego Froncka

Froncek, będąc na przechadzce, idzie polnem drogami, aż tu nagle ujrzał chłopca, który pędził doń z widłami.

To też wielce przerażony „wieje” ile sił ma w nogach, drżąc przed ostrymi widłami swego nieznanego wroga.

A tymczasem ów chłopina, chcący zaznać pracy znoju, biegł na swoje własne pole, by rozrzucić kupę gnoju.

A gdy Froncek zauważył, że nie grozi mu zagłada, aż do góry podskoczył, tak w nim dusza była rada.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Miesięczna prenumerata „7 GROSZY” wynosi zł. 2,31
W kraju z przesyłką pocztową „ „ 2,31
Przy zamówieniu w urzędzie pocztowym „ „ 2,41

KONTO P.K.O. KATOWICE
Nr. 301.746

CENNIK
OGŁOSZEŃ
I pole 35 x 67 mm. zł. 15 -
Ogł. drobne 20 gr. za słowo